

UNGJILLI
PAS LLUKAJT

Kthyerë prej Elinishtesë

Shqip

Ndë të folë Toskënisht

MANASTIR

Shtypëshkronja Treg. Nërkombëtare

1910

LIBRARY OF THE
Massachusetts
Bible Society

Catalog No. A. 320.2(3)/L 1910

Family INDO-EUROPEAN

Sub-Family THRACO-ILLYRIAN

Branch ILLYRIC

Group

Language Albanian

Dialect

Locality Albania

Contents Luke

Version Union

Translator

Published by Treg. Nèrkombëtare

Place Manastir

Date 1910

Accession No. 1,562

Accession Date July 22, 1936

Price \$ 0.10

Ungjilli Pas Llukajit

Krye 1

- 1 Passi shumë *veta* vunë dorë të radhitnjë-
në rrëfim për ato punë, që me të-plottë janë
2 vërtetuarë ndër ne, Si kundrë na i kanë lë-
në ata, të-cilëtë që ndë kryet të herësë i
panë me sy, edhe ubënë shërbëtorë të fjalë-
3 së, M' uduk e udhësë edhe mua, që u kam
rënë prapa të-gjithave që ndë kryet hollë
hollë, të të shkruanj me radhë *për këto*, o i
4 pushtëçim fort Theofil, Që të njohç të-vër-
tetuarët' e atyre punëve që u mësove.
- 5 Ndë ditt të Jrodhit, mbretit të Judhesë,
ishte një prift, *që j' a thoshin'* emërinë Zaha-
ri, prej fëmijës' s' Aviajt; edhe gruaja e ati
ishte prej të bijavet t' Aaronit, edhe emëri-
6 në *j' a quanin'* Elisavetë. Edhe që të dy ishi-
në të-drejtë përpara Perëndisë, dyke ecurë
pa të-metë ndër gjithë porosit, e drejtërimet
7 të Zotit. Edhe ata s' kishinë djalë, sepse
Elisaveta ishte beronjë, edhe të dy ishinë
të-shkuarë ndë ditt të tyre.
- 8 Edhe ay tek ishte dyke bërë punët' e
priftërisë përpara Perëndisë ndë radhët të
9 fëmijës' së ti, Pas zakonit të punës' së prif-
tërisë, i ra shorta të hynjë ndë tempullt të

- 10 Zotit e të djegë thimjamë. Edhe gjithë shumica ishte dyke falurë përjashta ndë kohët të të-djegurit të thimjamësë.
- 11 Edhe i uduk ati një ëngjëll i Zotit dyke ndënjurë nb'anët të-djathtë të therores' së
- 12 thimjamësë; Edhe Zaharia kur pa, udroth,
- 13 edhe frikë ra mbi atë. Po ëngjëlli i tha, Mos ufrikëso, Zahari, sepse lutja jote udëgjua, edhe gruaja jote Elisavetë dotë të pjellë djalë, edhe dot'j'a quanç emërinë Joan.
- 14 Edhe dotë jetë mbë ty gëzim e gas; edhe shumë *veta* dotë gëzonenë për lindjen' e ati.
- 15 Sepse dotë jet' i-math përpara Zotit, edhe ver' e të-pira të-forta nukë dotë pijë, edhe me Frymë të-Shënjtëruarë dotë mbushetë që
- 16 nga barku i s'ëmës' së ti. Edhe shumë nga të bijt' e Israilit i ka për të kthyerë mbë
- 17 Zonë Perëndin' e tyre. Edhe ay dotë vinjë përpara ati me frymë e me fuqi të Illiut, për të kthyerë zëmërat' e atërvet mbë bijt, edhe të-pabinduritë ndë urtësit të të-drejtëvet, për të bërë gati Zotit *një* llaus të-ndrequrë.
- 18 Edhe Zaharia i tha ëngjëllit, Si dot' e marr vesh këtë *punë*; sepse unë jam plak, edhe gruaja ime e-lashtë ndë ditt të saj.
- 19 Edhe ëngjëlli u-përgjeq e i tha, Unë jam Gavriili që rri përpara Perëndisë; edhe udërguashë që të të flas tyj, edhe të t'ap zë-
- 20 rin' e-mirë për këto *punë*. Edhe na tek dotë

jesh pa gojë e dotë mos munç të flaç gjer mb' atë ditë që dotë bënenë këto; sepse nuk' u zure besë fjalëvet të mia, të-cilatë dotë mbushenë ndë kohët të tyre.

21 Edhe llauzi po priste Zaharinë, edhe çuditeshinë për të-mënuarit' e ati ndë tempullt.

22 Edhe kur dolli, nukë muntte t' u fliste atyre; edhe e kupëtuanë, se kishte parë të-faniturë ndë tempullt; edhe ay u bënte me shënja, edhe mbeti i-shurdhërë.

23 Edhe si umbushnë ditt' e shërbesës' s' ati,

24 shkoj ndë shtëpit të ti. Edhe pas këtyre ditve Elisaveta, gruaj' e ati, umbars; edhe e

25 fshihte vetëhenë pesë muaj, dyke thënë, Se kështu bëri Zoti mbë mua ndër *këto* dit që hodhi syt' e ti *mbi mua*, që të heqnjë të-për-qeshuritë t' im ndër mest të njerësvet.

26 Edhe mbë të-gjashtinë muaj, ëngjëlli Gavriil udërgua prej Perëndisë ndë *një* qytet

27 të Galilesë, që *e kishte* emërinë Nazaret, Te *një* vërgjërëshë, që ishte vluarë me *një* burrë, që quhej Josif, prej shtëpis' së Dhavidhit; edhe emër'i vërgjërëshësë *ishte* Mariam.

28 Edhe ëngjëlli kur hyri tek ajo, tha, gëzohu, o e-mbushurë me hire; Zoti *është* bashkë me

29 ty; e-bekuarë *je* ti ndë mest të gravet. Edhe ajo, kur pa, utrumbullua për fjalën' e ati; edhe mendonej ç' dotë jetë vallë këta të-

30 përshëndoshurë. Edhe ëngjëlli i tha, Mos utrëmp, Mariamë; sepse gjete hir përanë Pe-

31 rëndisë. Edhe na tek dotë mbarsesh ndë bark,
 edhe dotë pjellç djalë, edhe dot' j' a quanç
 32 emërinë Jisu. Ky dotë jet' i-math, edhe Bir
 i të-Lartit dotë quhetë; edhe Zoti Perën-
 dia dot' i apë ati fron' e Dhavidhit, atit t' ati;
 33 Edhe dotë mbretëronjë ndë shtëpit të Jako-
 vit ndë jetët të *jetëvet*, edhe mbretëria e ati
 nukë dotë ketë të-mbaruarë.

34 Edhe Mariama i tha ëngjëllit, Qysh dotë jetë
 35 këjo *punë*, sepse *unë* burrë s' njoh? Edhe ën-
 gjëlli upërgjeq e i tha, Frym' e-Shënjtëruarë
 dotë vinjë mbë ty, edhe fuqi' e të-Lartit dotë
 të hiesonjë; përandaj edhe ajo *foshnj'* e-shën-
 tëruarë që len *prej teje* dotë quhetë Bir
 36 Perëndie. Edhe na Elisaveta, far' e fisi yt,
 edhe ajo umbars *me* bir ndë pleqërit të saj,
 edhe ky muaj është' i-gjashti i asaj që qu-
 37 hetë beronjë. Sepse s' ka punë që të jet' e-
 38 pamundurë te Perëndia. Edhe Mariama tha,
 Na shërbëtoreja e Zotit; ubëftë mbë mua pas
 fjalësë s' ate.

Edhe ëngjëlli iku prej asaj.

39 Edhe nd' ato dit Mariama ungrit, e vate
 me nxitim ndë malësit, ndë *një* qytet të Ju-
 40 dhësë; Edhe hyri ndë shtëpit të Zaharisë,
 41 edhe përshëndoshi Elisavetënë. Edhe posa
 dëgjoj Elisaveta të-përshëndoshurit' e Mari-
 së, këceu foshnjeja ndë barkt t' asaj; edhe
 Elisaveta umbush me Frymë të-Shënjtëruarë,
 42 Edhe thërriti me zë të-math, e tha, E-beku-

arë je ti ndë mest të gravet, edhe e-beku-
43 arë *është* pem' e barkut t' ënt. Edhe nga më
ngjau kjo, të vinj' e ëm' e Zotit t' im tek
44 unë? Sepse na posa erdhi zëri i të-përshën-
doshurit t' ënt ndë veshët t' im, këceu fosh-
45 njeja me gëzim ndë barkt t' im. Edhe lum
ajo që besoj, se dotë mbushenë tek ajo ç'ja-
në folurë prej Zotit.

46 Edhe Mariama tha,

47 Shpirti im madhëron Zonë, Edhe fryma
ime ugëzua mbë Perëndinë shpëtimtarinë t' im;
48 Sepse shtyri sytë mbë të-përunjurit të shër-
bëtores' së ti; sepse na që tashi e *paskëtaj*
gjithë brezatë dotë më lumëronjënë; Sepse
49 i Forti bëri *punë* të-mëdha tek unë, edhe i-
50 shënjtëruarë *është* emër' i ati; Edhe përdë-
llim' i ati *është* breza pas brezash mb' ata
51 që i kanë frikë. Bëri pushtet me krahun' e
ti; përndau madhështorë me mendimn' e zë-
52 mërës' s' atyre. Rrëzoj fuqitarë prej fronesh,
53 edhe lartësoj *njerës* të-përunjurë. Të-uriturë
i mbushi së-mirash, edhe të-pasurë i dërgoj
54 jashtë sbrazëtë. I ndihu Israilit shërbëtorit
të ti, dyke sjellë ndër mëntt përdëllimn' e ti,
55 Sikundrë foli mb' atëritë t' anë, mb' Avraam-
në e mbë farën' e ati, për jetën' e *jetësë*.

56 Edhe Mariama ndënji bashkë me atë afë-
ro tre muaj; pastaj ukthye ndë shtëpit të saj.

57 Edhe Elisavetës' i umbush koha për të
58 pjellë; edhe polli djalë. Edhe fqinjt' e farëfi-

sasit' e asaj dëgjuanë, se Zoti madhëroj përdëllimn' e ti tek ajo; edhe gëzonesthinë bashkë me atë.

59 Edhe mbë të-tettënë ditë erdhe, që të rrethpresënë djalënë, edhe e quaninë Zahari,
60 mb' emërit të t' et. Po e ema upërgjeq e tha,
61 Jo, po dotë quhetë Joan. Edhe *ata* i than' asaj, Se s' ka ndonjë ndë fist t' ënt që të quhetë me këtë emërë. Edhe bënë me shënja t' et t' ati, ç' emërë donte t' i epetë ati.
63 Edhe ay kërkoj një dërrasë të-shkruari, edhe shkroj, dyke thënë, Joan është emër' i ati.
64 Edhe të-gjith' uçuditnë, Edhe për-një-here u hap goj' e ati edhe gjuh' e ati; edhe fliste dyke bekuarë Perëndinë.

65 Edhe ra frikë mbë gjith' ata që rrininë rrotull' atyre. Edhe të-gjitha këto fjalë fliteshinë ndëpër gjithë malësit të Judhësë. Edhe gjith' ata që i dëgjuanë i vunë *këto* ndë zëmërat të tyre, dyke thënë, Vallë ç' dotë jetë ky djalë? Edhe dor' e Zotit ishte bashkë me atë.

67 Edhe Zaharia i ati umbush me Frymë të-Shënjtëruarë; edhe profitepsi, dyke thënë,
68 I-bekuarë qoftë Zoti Perëndia i Israilit, sepse erdhi edhe bëri çpërblim mbë llausn' e ti; Edhe ngriti bri shpëtimi mbë ne ndë
70 shtëpit të Dhavidhit shërbëtorit të ti, Sikundrë foli me anë të gojës' së shënjtorevet profitër
71 vet të ti prej jete, Shpëtim prej armiqvet

t' anë edhe prej dorës' së gjith' atyreve që
 72 na kanë mëri; Për të mbushurë përdëllimn'
e ti mb'atëritë t' anë, edhe për të përmën-
 73 durë dhjatën' e ti të-shënjtëruarë; Pas besë
 74 që i ubetua Avraamit atit t' ënë, Se dotë na
 apë të shpëtojmë prej dorës' s' armiqvet t'a-
 75 në, edhe t' i shërbejmë ati pa frikë, Me shënj-
 tëri e me drejtëri përpara ati gjithë ditt' (e
 jetësë s' onë).

76 Edhe ti, o djalë, profit i të-Lartit dotë
 quhesh; sepse dotë shkonjç përpara faqes'
 77 së Zotit, për të bërë gati udhët' e ati, Për të
 dhënë mënt shpëtimi llauzit t' ati, me anë të
 78 ndjesës' së fajevet, Për përdëllimn' e-thellë të
 Perëndisë t' ënë, me të-cilinë na erdhi agjim
 79 prej së-larti, për të ndritur' ata që rrinë nd'
 errësirë e ndë hie vdekjeje, që të bënë këmbë-
 të t' ona t' ecëjnë drejtë nd' udhë paqtimi.
 80 Edhe çuni rritej e forconej ndë frymë,
 edhe ishte ndë shkretëtirët gjer mb' atë ditë
 që dotë dëftehej te Israili.

Krye 2.

1 Edhe nd' ato dit dolli urdhër prej Qesa-
 2 rit August të shkruhenë gjithë bota. Këta të-
 shkruarë ubë për të-parënë *herë*, kur ishte
 3 Qyrini qivernitar i Syrisë. Edhe vininë të-
 gjithë të shkruheshinë, sicili ndë qytett të
 4 ti. Hipi edhe Josifi prej Galilesë, prej qyte-
 tit Nazaret, ndë Judhet, ndë qytett të Da-

- vidhit, që quhetë Vithleem, (Sepse ay ishte
5 prej shtëpis' e prej atëris' së Davidhit), Që
të shkruhetë bashkë me Mariamënë, që ishte
vluarë me atë për grua, e-cila ishte me ba-
6 rrë. Edhe ata tek ishin' atje, asaj i umbushnë
7 dittë që të pjellë; Edhe polli birr' e saj të-
parëlindurinë, edhe e pshtolli ndë shpërgënj,
edhe e vuri ndë grasht, sepse nukë kishte
vënt për ata atje ku kishinë rënë.
- 8 Edhe nd' atë vënt ndëpër arat ishinë *ca*
barinj, dyke ruajturë me radhë natënë tu-
9 fën' e tyre. Edhe javoka një ëngjëll i Zotit
erdhi mb' ata, edhe lavdi Zoti ndriti rrotull'
10 atyre, edhe ufrikësuanë frikë të-madhe. Edhe
ëngjëlli u tha atyre, Mos frikësohi, sepse na
tek po u ap juve zë të-mirë për një gëzim
të math, që dotë jetë mbë gjithë llauzinë;
11 Sepse sot u lindi juve ndë qytett të Dhavi-
dhit një shpëtimtar, i-cili është Zoti Krisht.
- 12 Edhe këjo *dotë jetë* shënja ndër ju, Dotë
gjeni një foshnjë pshtjellë ndë shpërgënj,
dergjurë ndë grasht.
- 13 Edhe papandehuraj bashkë me ëngjëllinë
uduk një shumicë ushtërie qiellore, dyke
14 lavduruarë Perëndinë, e dyke thënë, Lavdi
mbë Perëndinë *që është* mbë të-lartat, edhe
paqtim mbi dhet, pëlqim ndë njerëzit.
- 15 Edhe ëngjëjtë si iknë prej atyreve ndë
qiellt, njerëzitë, barinjte i thanë njeri tjetër-
rit, Letë vemi tani gjer ndë Vithleem, e te

shohëmë këtë punë që është bërë, të-cilënë
16 Zoti na e dëfteu. Edhe erdhë me vrap, e
gjetnë Mariamën' edhe Josifnë edhe foshnjë-
17 në dërgjurë ndë grashtt. Edhe si panë, dë-
fthyenë për fjalënë që ufol mb' ata për këtë
djalë.

18 Edhe gjith' ata që dëgjuanë uçuditnë për
19 ato që ufolnë barinjtë. Edhe Mariama i ruante
me vetëhe gjithë këto fjalë, dyke menduarë
për ato ndë zëmëret të saj. Edke barinjtë
20 ukthyenë dyke lavdëruarë e dyke nderuarë
Perëndinë për gjith' ato që dëgjuan' e panë,
sikundrë ufol mb' ata.

21 Edhe kur umbushnë të tetë dittë për të
rrethprerë djalënë, emër' i ati uquajt Jisu, që
ishte quajturë prej ëngjëllit para se të zihej
ndë barkt.

22 Edhe kur umbushnë ditt' e të-pastruarit
t' asaj, pas nomit të Moisiut, e prunë ndë
23 Jerusalim, që t' e nxirninë përpara Zotit Si-
kundrë është shkruarë ndë nomt të Zotit,
„Se çdo mashkullë që hap shtrat *barku*,
24 shënjt te Zoti dotë quhetë;“ Edhe që të bi-
ninë kurban, sikundrë është thënë ndë nomt
të Zotit, „Një par turtujsh a dy zoq pëllum-
bash.“

25 Edhe na tek ishte ndë Jerusalim një njeri,
që *e kishte* emërinë Simeon; edhe ky njeri
ishte i-drejtë edhe me frikë Perëndie, dyke
26 priturë ngushullimin' e Israilit. Edhe ish sbu-

luarë tek ay prej Frymës' së-Shënjtëruarë, se nukë dotë shihte vdekje, para se të shihte
27 Krishtin' e Zotit. Edhe erdhi me anë të Frymës' së-Shënjtëruarë ndë hieroret; edhe prindëritë kur prunë brënda djalënë Jisu, që të
28 bëninë për atë pas zakonit të nomit, Ay e mori ndër duart të ti, edhe bekoj Perëndinë, e tha,

29 Tashi, o Zotëri, lëshon shërbëtorinë t'ënt, 30 pas fjalësë s' ate, me paqtim; Sepse panë 31 syt' e mi shpëtimnë t'ënt, Që bëre gati për- 32 para sysh të gjithë llauzëvet, Dritë për të ndriturit' e kombevet, edhe lavdi për llauzinë t'ënt Israil.

33 Edhe Josifi edh' e ëm' e ati po çuditëshi- 34 në për ato që flitëshinë për atë. Edhe Simeoni i bekoj ata, edhe i tha Mariamësë, s' ëmës' s' ati, Na ky tek është vënë për të-rënit' e për të-ngriturit' e shumë *vetave* ndë 35 Israilt, edhe për shënjë të-kundrëfoluri; (Edhe tyj vetë shpirtinë një shpatë t' a ka për të depërtuarë); që të sbulonenë mendimet' e shumë zëmërave.

36 Edhe *atje* ishte Anna, një profitëreshë, e bij' e Fanuilit, prej farës' s' Asirit; këjo ishte shum' e shkuarë ndë dit, edhe kishte rruarë me burrinë shtatë vjet pas vërgjëris' së saj; 37 Edhe këjo *ishte grua* e-ve sindonja tetë-dhjet' e katrë vjeç, e-cila nukë ndahej prej hieroresë, dyke luturë me agjëjime e me të-falura

38 nat' e ditë. Edhe kjo, pasi arriti nd' atë orë, lavdëronte Zonë, edhe u fliste për atë gjith' atyreve që prisninë çpërblim ndë Jerusalim.

39 Edhe si mbaruanë gjithë *punëtë* pas nomit të Zotit, ukthyenë ndë Galilet, ndë qytett të tyre Nazaret.

40 Edhe djali rritej e forconej ndë frymë, dyke mbushurë me urtësi; edhe hir'i Perëndisë ishte mbi atë.

41 Edhe prindërit' e ati vininë për mot ndë

42 Jerusalim për të-kremten' e pashkësë. Edhe kur ubë dy-mbë-dhjetë vjeç, ata hipnë ndë

43 Jerusalim pas zakonit të së-kremtesë; Edhe si mbaruanë dittë, mbë të-kthyerit të tyre, djali Jisu mbeti prapa ndë Jerusalim; edhe

44 Josifi edh' e ëma nukë dijnë. Po dyke pandehurë, se ay ishte mb' udhë me shokëtë, ecnë një dit' udhë; edhe e kërkoninë ndëpër

45 far' e fist e ndëpër të-njohurit. Edhe pasi nuk' e gjetnë, ukthyenë prapë ndë Jerusa-

46 lim dyke kërkuar' atë. Edhe pas tri ditsh e gjetnë ndë hieroret, dyke ndenjurë ndë mest të mësonjësvet, e dyke dëgjuar' ata, e dyke

47 pyetur' ata. Edhe gjith' ata që e dëgjoninë maniteshinë për mëndjen' e për të-përgjegjurrat e ati.

48 Edhe kur e pan' atë, uhabitnë; edhe e ëma i tha, O bir, ç'na bëre kështu? na yt atë edhe unë tek po të kërkojmë me pikë-
49 llim. Edhe ay u tha atyre, Përse më kërko-

nitë? nuk' e dinitë, se unë duhetë të jem ndë
50 punët të t' im et? Po ata nuk' e kupëtuanë
fjalënë që u tha atyre.

51 Edhe sbriti bashkë me ata, edhe erdhi
ndë Nazaret; edhe ishte dyk' ubindurë nd' ata.

52. Edhe e ëma ruante gjithë këto fjalë ndë zë-

53 mërët të saj. Edhe Jisuj vinte mbarë nd' ur-
tësi e ndë moshë e ndë hir përpara Perën-
disë e njerëzet.

Krye 3

1 Edhe mbë të-pesë-mbë-dhjetinë vit të
mbretëris' së Tiver Qesarit, kur Pillat Pon-
diu ishte qyvernitar i Judhesë, edhe Irodhi
katrurdhëratës i Galilesë, e Filipi i vëllaj i ati
katrurdhëratës i Ituresë edhe i vëndit të Tra-
2 honitisë, edhe Lysania katrurdhëratës i Avi-
linisë, Ndë ditt të kryepriftërvet Annë e Ka-
iafë, erdhi fjal' e Perëndisë mbë Joaninë të
birrin' e Zaharisë ndë shkretëtirët.

3 Edhe erdhi mbë gjithë vëndinë rrotullë
Jordhanit, dyke lëçiturë pagëzim pendimi për
4 ndjesën' ë fajevet, Sikundrë është shkruarë
ndë vivlit të fjalëvet të profitit Isai, që thotë,
„Zër' i ati që bërtet ndë shkretëtirët, Bëni
gati udhën' e Zotit, bëni të-drejta rrugat' e
5 ati. Çdo vënt i-thellë dotë mbushetë, edhe
çdo mal e kodrë dotë unjetë, edhe të-shtrëm-
bëratë dotë bënenë të-drejta, edhe udhët' e-
6 ashpëra të-sheshme; Edhe çdo mish dotë
shohë shpëtimn' e Israilit.“

- 7 U thoshte pra gjindjevet që vininë jashtë që të pagëzoneshinë prej ati, Të-pjellë nepërkash, kush u dëfteu juve të ikëni prej
- 8 zëmërimit që ka për të ardhurë? Bëni pra pemë të-vëjejtura për pendim, edhe mos ziri të thoni me vetëhenë t' uaj, se Atë kemi Avraaminë; sepse po u them juve, se Perëndia munt prej këtyre gurëve t' i ngrerë djem Avra-
- 9 amit. Edhe tashi edhe sëpata gjëndetë ndërrenjët të drurëvet; çdo dru pra që nukë bën pemë të-mirë, pritetë edhe hidhetë ndër zjarr.
- 10 Edhe gjindja e pyesninë, dyke thënë, Ç' 11 të bëjmë pra? Edhe ay upërgjeq e u thot' atyre, kush ka dy rroba let' i apë pjesë ati që s'ka; edhe kush ka të-ngrëna, gjithashtu letë bënjë.
- 12 Erdhë edhe kumerqarë që të pagëzoneshinë, edhe i thanë, Mësonjës, ç' të bëjmë?
- 13 Edhe ay u tha atyre, Mos merrni gjë më tepërë veç asaj që është urdhëruarë mbë ju.
- 14 Edhe e pyesnin' atë edhe t' atillë që venë ushtëtarë, dyke thënë, Edhe na ç' të bëjmë? Edhe u tha atyre, Mos bëni shtrëngim as njeriu, as mos kallëzoni keq për njeri; edhe let' u jenë mjaft pagatë t' uaj.
- 15 Edhe llauzi tek po ishte dyke priturë, edhe të-gjithë mendoneshinë ndër zëmërat të tyre për Joantinë, vallë mos është ay Krishti,
- 16 Joani upërgjeq të-gjithëve, dyke thënë, Unë u pagëzonj juve me ujë; po vjen më i-forti

- se unë, të-cilit s'jam i-zoti t'i sgjith rripn'e
shollavet t'ati; ay dot' u pagëzonjë juve me
- 17 Frymë të-Shënjtëruarë e me zjarr; I-cili *mban*
lopatënë ndë dorët të ti, edhe dotë qëronjë
lëmën' e ti, edhe dotë mblethnjë grurëtë ndë
grunart të ti, edhe kashtënë dot'a djegë ndë
zjarr të-pashuarë.
- 18 Edhe shumë të-tjera dyke mësuarë llau-
zit i epte ati zën' e-mirë.
- 19 Edhe Irodhi katrurdhëratësi, passi qërto-
nej prej ati për Irodhiadhënë gruan' e të vë-
llat të ti (Filip), edhe për gjithë të-këqiatë
që pat bërë Irodhi, Shtoj edhe këtë përmbi
- 20 të-gjitha, edhe mbylli Joannë ndë burgt.
- 21 Edhe passi u pagëzua gjithë llauzi, upa-
gëzua edhe Jisuj, edhe tek ishte dyke falurë,
22 uhap qielli, Edhe Frym' e-Shënjtëruarë sbriti
mbi atë me një farë trupi posi pëllump, edhe
erdhi një zë nga qielli, dyke thënë, Ti je Biri
im i-dashuri, ty të kam pëlqyerë.
- 23 Edhe vetë Jisuj zuri të jetë afëro tri-dhjetë
vjeç, edhe ishte (si e pandehninë *bota*) i bir'
- 24 i Josifit, i Iliut, I Matthatit, i Leviut, i Mel-
25 hiut, i Annajt, i Josifit, I Matthiut, i Amosit,
16 I Naumit, i Esiut, i Naggajt, I Maathit, i Ma-
27 ttathiut, i Semejt, i Josifit, i Judhësë, I Jon-
28 najt, i Risajt, i Zorovavelit, i Sallathiilit, i Ni-
29 riut, I Melhiut, i Adhdhiut, i Kosamit, i El-
30 modhamit, i Irit, I Josiut, i Eliezerit, I Joreimit, i
Matthatit, i Leviut, I Simeonit, i Judhesë, i Josifit,

31 Jonanit, i Eliaqimit, I Meleajt, i Mainanit, i
 32 Mattathajt, i Nathanit, i Dhavidhit, I Jesseut,
 33 i Ovidhit, i Voozit, i Sallmonit, i Naasonit, I
 34 Aminadhavit i Aramit, i Esromit, i Faresit, i
 35 Judhesë, I Jakovit, i Isaakut, i Avraamit, I
 Tharajt, i Nahorit, I Saruhut, i Ragavit, i Fa-
 lekut, i Everit, i Sallajt, I Kainanit, i Arfak-
 36 sadhit, i Simit, i Noesë, i Llamehut, I Mathu-
 37 sallësë, i Enohut, i Jaredit, i Maleleilit, i Kai-
 38 nanit, I Enosit, i Sithit, i Adhamit, i Pe-
 rëndisë.

Krye 4.

1 Edhe Jisuj plot me Frymë të-Shënjtërua-
 rë ukthye nga Jordhani; edhe upru me anë
 të Frymësë ndë shkretëtirët, *Ku ishte* dyke
 2 ngarë nga djalli dy-zet dit; Edhe nukë hën-
 gri asgjë nd'ato dit; edhe si umbushnë ato,
 3 pastaj i erdhi uri. Edhe djalli i tha, Ndë je
 i Bir' i Perëndisë, thua-i këti guri të bënetë
 4 bukë. Edhe Jisuj i upërgjeq ati, dyke thënë,
 Eshtë shkruarë, „Se njeriu nukë dotë rronjë
 5 vetëmë me bukë, po me çdo fjalë të Perën-
 disë.“ Edhe djalli e hipi mbë *një* mal të-lartë,
 e i dëften ati gjithë mbretërit' e botësë për
 6 *një* grimë here. Edhe djalli i tha, Tyj dotë t'a
 ap tërë këtë pushtet edhe lavdin' e atyre, se-
 pse mua m'është dhënë, edhe kujt të dua ja
 7 ap; Ti pra ndë ufalç përpara meje, të-gjitha
 8 dotë jenë t'ëndetë. Po Jisuj upërgjeq e i tha,

(Çporu prapa meje, Satana, sepse) është shkruarë, „Zotit Perëndisë t'ënt dot'i falesh,
 9 edhe vetëm' atij dot' i lutesh.“ Edhe ay e pruri atë ndë Jerusolim, edhe e qëndroj mbi fletëzët të hieroresë, edhe i tha, Ndë je i Bir' i Perëndisë, hith vetëhenë t'ënde së-këtejmi
 10 poshtë; Sepse është shkruarë, „Se dotë urdhëronjë ëngjëjt' e ti për ty, që të të ruanjë-
 11 në;“ Edhe „Se dotë të ngrenë ty mbi duart, që të mos përpjekç këmbënë t'ënde mbë
 12 gur.“ Edhe Jisuj upërgjeq e i tha, Se është thënë, „Nukë ke për të ngarë Zotinë Perëndinë t'ënt.“

13 Edhe djalli passi mbaroj çdo ngasje, u largua prej ati gjer mbë një kohë.

14 Edhe Jisuj ukthye me fuqin' e Frymësë ndë Galilet; edhe dolli zë për atë mbë gjithë vëndinë rrotullë. Edhe ay mësonte ndëpër sinagogjit t'atyreve, dyke lavdurnarë prej tëgjithëve.

16 Edhe erdhi ndë Nazaret, atje ku ishte rriturë; edhe pas zakonit të ti hyri ndë sinagogjit ditën' e-shëtunë, edhe ungrit të këndonjë. Edhe *ata* i dhanë, vivllin' e profitit Isai; edhe si hapi vivlinë, gjeti vëndinë, ku ishte shkruarë, „Frym' e Zotit është mbë mua; për-andaj më leu *me vaj*; më dërgoj t'u ap zën' e-mirë të-vobeqvet, të shëronj ata që kanë zëmërenë të-thyerë, t'u lëçis skllevet liri, edhe të-verbërvet të-hapurë të syvet, edhe të dër-

- 19 gonj ata që janë ndënë mundim ndë liri; Të
lëçis mot të-pëlqyerë te Zoti.“
- 20 Edhe si mbylli vivllinë, j'a dha shërbëto-
rit, edhe ndënji; edhe syt' e gjith' atyreve që
ishinë ndë sinagogjit ishinë dyke shikuarë
mbi atë.
- 21 Edhe zuri t'u thoshte atyre, Se sot u-
22 mbush kjo shkronjë ndë veshët t' uaj. Edhe të-
gjithë dëshmoninë mb' atë, edhe çuditëshinë
për fjalët' e hirit që dilninë prej gojës s'ati,
edhe thoshinë, Nuk' është ky i bir' i Josifit?
- 23 Edhe ay u tha atyre, pa fjalë dotë më thoni këtë
paravoli, Mjekës, shëro vetëhenë t' ende; sa
dëgjuamë që janë bërë ndë Kapernaum, bëj-i
24 edhe këtu ndë atdhet t' ënt. Po ay tha, Me
të-vërtetë po u them juve, se asndonjë profit
25 nuk' është i-pëlqyerë ndë atdhet të ti. Edhe
me të-vërtetë po u them juve, Shumë *gra* të-
va ishinë ndë Israilt ndë ditt të Illiut kur
umbyll qielli tre vjet e gjashtë muaj, ndë të-
cilët kohë ubë një zi e-madhe mbë gjithë
26 dhenë; Po as mbë ndonjë nga ato nuk' udër-
gua Illiu, përveç ndë Sareptë të Sidhonësë
27 ndë një grua të-ve. Edhe shumë të-krromo-
surë ishinë ndë Israilt ndë ditt të profitit E-
lisse; po asndonjë nga ata nuk' uqërua, për-
veç Neeman Syriani.
- 28 Edhe gjith' *ata që ishinë* ndë Sinagogjit, kur
29 dëgjuanë këto, umbushnë me zëmërim. Edhe
ungritnë edhe e nxuarrë jashtë qytetit; edhe

e prunë gjer ndë buzët të malit, përmbi të-
cilinë ishte ndërtuarë qytet' i atyre, që t'a
30 rrëzoninë përposh. Po ay shkoj ndëpër mest
t'atyreve, edhe iku.

31 Edhe sbriti ndë Kapernaum, q' është një
qytet i Galilesë; e-ishte dyke mësuarë ata
32 të-shëtunatë. Edhe maniteshinë për mësimm'
e ati; sepse fjal' e ati ishte me pushtet.

33 Edhe ndë sinagogjit ishte një njeri që
kishte frymë djalli të-ndyrë, edhe bërtiti me
34 zë të-math, Dyke thënë, Mjerë! ç'ke me ne
ti, Jisu Nazarinas? erdhe të na humbaç? Të
35 njoh cili je, Shënjti i Perëndisë. Po Jisuj e
qërtoj, dyke thënë, Pusho, edhe dil prej ati.
Edhe djalli si e hodhi ndë mest, dolli prej
36 ati, pa bërë asfare dëm ati. Edhe të-gjith'
uhabitnë, edhe flisninë njëri me tjatrinë, dyke
thënë, Ç' është këjo fjalë, që me pushtet e me
fuqi urdhëron frymat'e-ndyra, edhe dalënë?
37 Edhe përhapej zë për atë ndë çdo anë të
vëndit rrotullë.

38 Edhe si ungrit prej sinagogjisë, hyri ndë
shtëpit të Simonit, edhe të vjehërrën' e Simo-
nit e kishinë zënë ethe të-mëdha; edhe i ulut-
39 në për atë. Edhe ay si ndënji sipër' asaj, i
qërtoj ethetë, edhe e lanë; edhe ajo për-një-
here ungrit e u shërbente.

40 Edhe kur po perëndonte djelli, gjithë sa
kishinë të-smurë prej çdo farë lëngatash, i
prunë tek ay; edhe ay, dyke vënë duartë mbi

- 41 sicilinëdo nga ata, i shëroj ata. Edhe prej shumë vetave dilninë edhe djaj dyke klithur' e dyke thënë, Se ti je Krishti i bir' i Perëndisë. Edhe ay dyke qërtuarë s' i linte të flisninë, sepse e njihninë se ay ish Krishti.
- 42 Edhe si ubë ditë, dolli e vate ndë një vënt të-shkretë; edhe gjindja e kërkonin' atë, edhe erdhë gjer aty; edhe e mbaninë, që të
- 43 mos ikënte prej atyreve. Po ay u tha atyre, Se edhe ndëpër të-tjerët qytete duhetë të apzën' e-mirë për mbretërin' e Perëndisë; sepse
- 44 për këtë jam dërguarë. Edhe ishte dyke lëçiturë ndëpër sinagogjit të Galilesë.

Krye 5.

- 1 Edhe gjindja tek po ishte dyke shtrënguar' atë që të dëgjoninë fjalën' e Perëndisë ay qëndronte përënë lëqerit Gjenisaret;
- 2 Edhe pa dy lundra dyke qëndruarë përënë *buzës' së* lëqerit; edhe peshkatarëtë duallë
- 3 nga ato, e laninë rrietatë. Edhe ay hyri mbë njerënë nga lundratë, mb' atë që ishte e Simonit, edhe i ulut ati të largonej pak prej tokësë. Edhe si ndënji mësonte gjindjenë nga lundra.
- 4 Edhe si pushoj së-foluri, i tha Simonit, sill *lundrënë* ndë *ujërat* të-thella, edhe hithni
- 5 rrietatë t' uaj, që të zini pishq. Edhe Simoni upërgjeq e i tha, Mësonjës, gjithë natën' umunduemë, edhe nukë zumë gjë; po për

- 6 fjalënë t'ënde dot' e heth rrietënë. Edhe si bënë këtë, mbyllnë brënda një shumicë pishqesh të-madhe, edhe rrieta e atyreve po çirej.
- 7 Edhe u bënë me shënjë shokëvet që ishinë ndë lundrët tjetërë, që të vinin' e t' u ndihninë; edhe *ata* erdhë, edhe mbushnë të dy lundratë, kaqë, sa ato *zunë të* fundoseshinë.
- 8 Edhe Simon Pjetri, kur pa, ra ndër gjunjët të Jisujt, dyke thënë, Dil prej meje, Zot, sepse
- 9 jam njeri fajtuar. Sepse të-habiturë e pushtoj atë edhe ata që ishinë bashkë me atë, për
- 10 gjahun' e pishqvet që zunë; Gjithashtu edhe Jakovin' e Joannë, të bijt' e Zevedheut, të-cilëtë ishinë shokë të Simonit. Edhe Jisuj i tha Simonit, Mos ki frikë, se paskëtaj dotë gju-
- 11 anç njerës. Edhe si suallë lundratë mbë tokët, i lanë të-gjitha edhe vanë pas ati.
- 12 Edhe ay kur ishte ndë një nga qytetetë, javoka një njeri plot me krromë; i-cili, kur pa Jisunë, ra përmbys, edhe i ulut, dyke thënë, Zot, ndë do, munt të më qërojsh. Edhe
- 13 ay ndejti dorënë, e e preku, edhe tha, Dua, Qërohu. Edhe sa-kaqë-herash krroma iku
- 14 prej ati. Edhe ay e porositi të mos i thotë asnjëriu; po ecë, *thotë*, e dëfte vetëhenë t'ënde te prifti, edhe bjerë dhuratë për të-qëruarëtë t' ënt, sikundrë ka urdhëruarë Moisiu, për dëshmim mb' ata.
- 15 Po fjala dilte më tepërë për atë. Edhe shumë gjindje përmblihdeshinë për të dëgjuar' e për

16 të shëruarë prej ati nga smundjet' e tyre. Po ay hiqej ndë shkretëtirat, edhe falej.

17 Edhe një ditë, tek ay ishte dyke mësuarë, rrininë Farisenj e nommësonjës, të-cilëtë kishin' ardhurë nga çdo fshat i Galilesë e i Judhesë e i Jeruslimit; edhe fuqi' e Zotit

18 ishte për të shëruar' ata. Edhe Javoka, ca njerës sillninë mbë shtrat një njeri, i-cili ishte ulok; edhe kërkoninë t'a sillninë brënda, e

19 t'a vininë përpara ati. Edhe passi s' gjetnë prej ç'ane t'a bininë brënda nga gjindja *e-shumë*, hipnë mbi shtëpit, edhe e sbritnë nga qeramidhetë bashkë me shtratinë ndë

20 mest përpara Jisujt. Edhe ay kur pa besën' e atyre, i tha ati, O njeri, të janë ndjerë

21 fajet' e tu. Edhe shkronjësit' e Farisenjtë zunë të mendoneshinë, dyke thënë, Cili është ky që flet vllasfimira? kush munt të ndjenjë faje,

22 përveç vetëmë Perëndia? Po Jisuj si kupëtoj mendimet' e atyreve, upërgjeq e u tha

23 atyre, Ç' mendoni ndë zëmërat t'uaj? Ç' është më kollaj të them, Të janë ndjerë fajet' e

24 tu, apo të them, Ngreu edhe ecë? Po që të dini, se i Bir' i njeriut ka pushtet mbi dhet

të ndjenjë faje, (i tha ulogut); Tyj të them, Ngreu, edhe ngri shtratinë t'ënt, edhe ecë

25 ndë shtëpit t'ënde. Edhe për-një-here ungrit përpara atyreve, edhe ngriti shtratinë, mbë

të-cilinë dergjej, edhe shkoj ndë shtëpit të 26 ti, dyke lavduruarë Perëndinë. Edhe një të-

maniturë pushtoj të-gjithë, edhe lavduroninë Perëndinë; edhe umbushnë me frikë, dyke thënë, Se sot pamë *punë* të maniçime.

27 Edhe pasandaj dolli, edhe pa *një* kumerqar, që *e kishte* emërinë Levi, dyke ndënjurë ndë
28 kumerqt, edhe i tha, Eja pas meje. Edhe ay la të-gjitha, edhe ungrit e vate pas ati.

29 Edhe Leviu i bëri një të-priturë të-math ndë shtëpit të ti; edhe ishte shumë gjindje kumerqarësh edhe të-tjerësh, që kishinë ndë
30 njurë ndë mësallët bashkë me ata. Edhe shkronjësit' e atyre e Farisenjtë murmurisninë te nxënësit' e ati, dyke thënë, Përse hani e pini
31 bashkë me kumerqar' e me fajtorë? Edhe Jisuj upërgjeq e u tha atyre, Nukë kanë nevojë të-shëndoshëtë për shëronjës, po ata që
32 kanë keq. S'kam ardhurë të gërshes të-drej-të, po fajtorë ndë pendim.

33 Edhe ata i thanë, Përse nxënësit' e Joanit agjëronjënë dëndurë, edhe bëjnë të-lutura, gjithashtu edhe ata të Farisenjvet, po të-tutë han'
34 e pinë? Edhe ay u tha atyre, Mos muntni të bëni dasmorëtë të agjëronjënë gjer sa të jetë
35 dhëndërri bashkë me ata? Po kanë për të ardhurë dit, kur dotë merretë dhëndërri prej atyreve; atëhere nd'ato dit dot' agjëronjënë.
36 Edhe u thoshte atyre edhe *një* paravoli, Se asndonjë nukë vë andërrë rrobe së-re mbi rrobë të-vjetërë; ndë mos, edhe të-renë e çjer, edhe andërri prej së-resë s'vjen një me të-

37 vjetrënë. Edhe asndonjë nukë vë verë të-re
ndë calikë të-vjetërë; ndë mos, ver'e-re dot'
i plasnjë calikëtë, edhe ajo dotë derdhetë,
38 edhe calikëtë dotë prishenë. Po ver'e-re du-
hetë të viretë ndë calikë të-rinj, edhe *kështu*
39 të dyja ruhenë. Edhe asndonjë, passi të pijë
verë të-vjetërë, do sa-kaqë-herash të-re, sepse,
thotë, e-vjetëra është më e-mirë.

Krye 6

1 Edhe të-shëtunën' e-dytë pas së-parësë ay
po shkonte ndëpër të-mbjellat; edhe nxënë-
sit'e ati këputinë kallinj, e i haninë, dyke
2 fërkuarë me duartë. Edhe ca nga Farisenjtë
u than' atyre, Përse bëni atë që nuk' është' e
3 udhësë t'a bëni të-shëtunatë? Edhe Jisuj u-
përgjehq e u tha atyre, Nuk' e kini kënduarë
as këtë që bëri Dhavidhi, kur i erdhi uri ati
4 edhe atyre që ishinë bashkë me atë? Qysh
hyri ndë shëpit të Perëndisë, edhe mori bu-
kët'e parëvënjesë, edhe hëngri, edhe u dha
edhe atyreve që ishinë bashkë me atë, të-ci-
latë nuk' është' e udhësë t'i hanë përveç ve-
5 tëmë priftëritë? Edhe u thoshte atyre, Se i Bir'
i njeriut është' i zoti edhe i së-shëtunësë.
6 Edhe përsëri *një* tjetërë të-shëtunë hyri
ndë sinagogjit, edhe mësonte; edhe atje ishte
7 një njeri që kishte dorën'e ti të-thatë. Edhe
shkronjësit'e Farisenjt'e vështroninë, ndë dotë
shëronjë të-shëtunë, që të gjeninë *çkak* të-

- 8 përfoluri kundrë ati. Po ay i dinte mendimet' e atyreve, e i tha njeriut, që kishte dorën' e thatë, Ngreu, edhe qëndro ndë mest. Edhe
- 9 ay ungrit edhe qëndroj. Jisuj u tha pra atyre, Dot' u pyes juve një gjë, Esht' e udhësë të-shëtunatë të bënjë njeriu mirë, a po të bënjë keq? të shpëtonjë shpirt, a po të humpnjë?
- 10 Edhe passi vuri re rrotullë gjith' ata, i tha njeriut, Ndej dorënë t'ënde. Edhe ay bëri ashtu, edhe dor'e ati ubë e-shëndoshë posi
- 11 tjetëra. Po ata u-mbushnë mëri, edhe flisninë njëri me tjatrinë, ç' t' i bënjënë Jisujt.
- 12 Edhe nd' ato dit dolli ndë malt të falej, edhe e shkoj natënë dyke falurë mbë Perëndinë.
- 13 Edhe kur ubë ditë, thirri nxënësit' e ti, edhe sgjodhi nga ata dy-mbë-dhjetë, edhe i
- 14 quajti apostoj; Simoninë, të-cilinë edhe e quajti Pjetër, edhe Andrenë të vëllan' e ati, Jakovin' edhe Joaninë, Filipin' e Varthollomenë, Matthenë edhe Thomanë, Jakovin' e Alfeut,
- 15 edhe Simoninë që u-quajt Ziloti, Judhënë të vëllan' e Jakovit, edhe Judhë Iskariotinë, i-cili ubë edhe trathëtuar.
- 17 Edhe sbriti bashkë me ata, e qëndroj mbë një vënt të-sheshm; edhe *ishinë* gjindje nga nxënësit' e ati, edhe shumë shumicë llauzi nga gjithë Judhea edhe nga Jerusalmi, edhe nga an' e detit të Tyrës' e të Sidhonësë, të-cilëtë erdhë të dëgjonin' atë, edhe të shëro-

18 neshinë nga smundjet' e tyre; Edhe ata që mundoneshinë prej frymave të-ndyra, edhe
19 shëroneshinë. Edhe gjithë gjindja kërkoninë t'a prekninë; sepse dilte fuqi prej ati, edhe shëronte të-gjithë.

20 Edhe ay, si ngriti syt' e ti mbë nxënësit' e ti, thoshte,

Lum *ju* të-vobeqtë, sepse juaja është mbre-
21 tëri' e Perëndisë. Lum *ju* që keni uri tashti,
22 sepse dotë nginjëni. Lum *ju* që qani tashti, sepse dotë qeshni. Të-lumurë jeni *ju*; kur t'u kenë çmir juve njerëzitë, edhe kur t'u veçonjënenë, edhe t'u shanjënenë, edhe t'u nxjerënenë emërinë për të-keq, për punë të Birit të një-
23 riut. Gëzohi nd' atë ditë edhe këceni; sepse na paga juaj tek *është* e-shumë ndë qiellt; sepse kështu u'a bëninë *edhe* profitërvet atë-
24 rit' e atyreve. Po mjerë ju të-pasuritë, sepse
25 e muartë ngushulliminë t' uaj. Mjerë ju të nginjënitë, se dotë keni uri. Mjerë ju që qeshni
26 tashti, se dotë mbani zi e dotë qani, Mjerë ju, kur (gjithë) njerëzitë të flasënenë mirë për ju; sepse kështu u'a bëninë edhe profitërvet gënjështarë atërit' e atyre.

27 Po u them juve që dëgjoni, Doni armiqtë t' uaj; bëj-u-ni mirë atyreve që u kanë çmir;
28 Bekoni ata që u mallëkonjënenë; edhe faluni për ata që u dëmëtonjënenë. Ati që të të bjerë *shuplakë* ndë faqet, kthe-i edhe t'jatrënenë, edhe ati që të merr rrobënenë t'ënde, mos *i* ndalo

- 30 edhe këmishënë. Edhe kujdo që lypën prej
teje ep-i, edhe ati që merr të-tuatë, mos j'a
31 lyp prapë. Edhe sikundrë doni t'u bënë juve
juve njerëzitë, edhe ju bëni atyreve gjithashtu.
32 Edhe ndër daçi ata që u duanë juve, ç'farë
hiri kini ju? sepse edhe fajtorëtë duan' ata
33 që i duanë. Edhe ndër u bëfshi mirë atyreve
që u bënë mirë juve, ç'farë hiri keni ju? sepse
34 edhe fajtorëtë gjithatë bënë. Edhe ndër u
dhënci hua *atyreve*, prej të-cilëvet shpreni t'i
merrni prapë, ç'farë hiri keni ju? sepse edhe
fajtorëtë u apënë hua fajtorëvet, që t'i ma-
35 rrënë prapë një për një. Po doni armiqtë
t'uaj, edhe bëni mirë, edhe epni hua, pa pa-
surë ndonjë shpresë më; edhe *atëhere* paga
juaj dotë jet' e-shumë, edhe dotë jini të bijt'
e të-Lartit; sepse ay është' i-mirë mb' ata që
nuk' j'a njohënë të-mirënë edhe mbë të-kë-
36 qinjte. Bëhi pra të-përdëllyershim, sikundrë
edhe ati juaj është' i-përdëllyershim.
- 37 Edhe mos gjykoni, edhe nukë dotë gjy-
koi; mos dënoni, edhe nukë dotë dënohi;
38 ndjeni, edhe dotë ndjehi. Epni, edhe dot' u
epetë juve; masë të-mirë, të-ngjeshur' e të-
tundur' e të-derdhurë prej buze dot' u apënë
ndë gjit t'uaj; sepse me gjith atë masë që
matni, dot' u matetë edhe juve.
- 39 Edhe u tha atyre *një* paravoli: mos munt
i-verbërë t'i heqë udhënë të-verbërit? a nukë
40 dotë bjenë që të dy ndër gropë? Nukë ka

nxënës përmbi mësonjësini' e ti; po çdo imbaruarë *nxënës* dotë jetë si mësonjësi i ti.

41 Edhe përse shikon lëmishtenë që është
ndë syt të t'yt vëllaj, edhe tranë që është
42 ndë syt t'ënt nuk' e ndjen? Apo si munt
t'i thuash t'yt vëllaj, Vëlla, dal të nxjer lë-
mishtenë që ke ndë syt t'ënt, kur ti nukë
sheh tranë që *është* ndë syt t'ënt? Ipokrit,
nxir më përpara tranë prej syrit t'ënt, edhe
atëhere dotë shohç mirë të nxjerç lëmishte-
në që *është* ndë syt të t'yt vëllaj.

43 Sepse nukë ka dru të-mirë që të bënjë
pemë të-kalburë; as dru të-kalburë që të bë-
44 një pemë të-mirë. Sepse çdo dru njihetë prej
pemës' së ti; sepse nukë mbledhënë fiq nga
drizatë, as nukë vjelënë rrush nga ferratë.
45 Njeriu i-mirë nxjer të-mirënë prej thesarit të-
mirë të zëmërës' së ti; edhe njeriu i-lik nxjer
të-ligënë prej thesarit të-lik të zëmërës' së ti;
sepse goj' e ati flet nga të-tepërët' e zëmërësë.

46 Edhe përse më thërritni, Zot, Zot, edhe
47 nukë bëni sa them? Kushdo që vjen tek unë,
edhe dëgjon fjalët' e mia, edhe i bën, dot' u
48 dëftenj juve me cilinë gjan; Gjan me *një*
njeri që ndërtonte *një* shtëpi, i-cili mihu e
thelloj, edhe shtyri themeli mbi shkëmpt; edhe
kur rrudhë ujëratë, upërpoq lumi kundrë a-
saj shëpie, edhe nukë mundi t'a tuntu një; se-
49 pse ishte themelosurë mbi shkëmpt. Po ay që
te dëgjonjë e të mos bënjë, gjan me një njeri

që ndërtoj shëpi mbi dhet pa themeli; kundre së-cilësë u-përpoq lumi, edhe për-një-here ra, edhe të-rrëzuarët' e asaj shëpie ubë të-math

Krye 7

- 1 Edhe passi mbaroj gjithë fjalët' e ti ndër veshët të llauzit, hyri ndër Kapernaum.
- 2 Edhe shërbëtori i një krye-qindësi, që e kishtë shumë të-vëjyerë, ishte keq për të vde-
- 3 kurë. Edhe kur dëgjoj për Jisunë, dërgoj pleqt' e Judhenjvet tek ay dyke lutur'ati të vint' e t' i
- 4 shpëtonte shërbëtorinë. Edhe ata erdhe te Jisuj e i luteshinë me të-tepërë, dyke thënë, Se është' i-vëjejturë ay, të-cilit dot' j'a bësh këtë;
- 5 Sepse ay e do kombinë t'ënë, edhe sinago-
- 6 gjinë ay na e ka ndërtuarë. Edhe Jisuj ecën-te bashkë me ata.

Edhe atje tek ishte jo lark shtëpisë, krye-qindësi dërgoj miq tek ay, dyke thënë ati, Zot, mos u-mundo, sepse nukë jam i-zoti që

- 7 të hynjç ndënë strehët t'ime; Përandaj as vetëhenë t'ime s' e gjeta të-vëjejturë të vinj tek ti; po thuaj një fjalë, edhe shërbëtori im
- 8 dotë shëronetë. Sepse edhe unë jam një njeri ndënë urdhër, edhe kam ndënë vetëhenë t'ime shërbëtorë; edhe i them këti, Ecë, edhe vete; edhe tjatërit, Eja, edhe vjen; edhe shërbëto-
- 9 rit t'im, Bëj këtë, edhe e bën. Edhe Jisuj kur dëgjoj këto, uçudit për atë, edhe ukthye, e i tha gjindjesë që i vinte pas, Po u them juve,

- se as ndë Israilt s'kam gjeturë kaqë besë.
- 10 Edhe ata që ishinë dërguarë, kur ukthyenë ndë shëpit, gjetnë shërbëtorin' e-smurë të-shëndoshurë.
- 11 Edhe mbë të-nesërmet *Jisuj* vinte ndë një qytet që quhej Nain; edhe vininë bashkë me atë *edhe* mjaft nga nxënësit' e ti, edhe shumë
- 12 gjindje. Edhe kur uafërua ndë portët të qytetit, ja tek sillninë përjashta një të-vdekurë, *të-cilinë* e ëma e *kishte* bir të-vetëmë, edhe ajo *ishte* e-ve; edhe shumë gjindje *prej* qytetit ishte kashkë me atë. Edhe Zoti kur pa atë, i erdhi keq për atë, edhe i tha asaj, Mos
- 14 qaj. Edhe uafërua e zuri shtratinë; edhe ata që e mbaninë qëndruanë; edhe tha, Djalosh,
- 15 po të them, ngreu. Edhe i-vdekuri ungrit e ndënji, edhe zuri të flasë. Edhe j'a dha s'
- 16 ëmësë. Edhe të-gjithëve u hyri frikë, edhe lavduroninë Perëndinë, dyke thënë, Se profit i-math është ngriturë ndër ne, edhe se Perëndia vuri re llauzin' e ti. Edhe dolli kjo fjalë për atë ndëpër gjithë Judhenë, edhe ndëpër gjithë vëndetë rrotullë.
- 18 Edhe nxënësit' e ti i dhanë zë Joanit për gjithë këto.
- 19 Edhe Joani thirri përënë dy *veta* nga nxënësit' e ti, e i dërgoj te *Jisuj*, dyke thënë, Ti je ay që ka për të ardhurë, apo presmë tje-
- 20 tërë? Edhe njerëzitë, si erdhë tek ay, thanë, Joan Pagëzori na ka dërguarë te ti, dyke

thënë, Ti je ay që ka për të ardhurë, apo
 21 presmë tjetërë? Edhe nd' atë ore ay shëroj
 shumë *veta* nga smundjet' e nga mundimet'
 e nga frymat' e-liga, edhe shumë të-verbërve
 22 u fali të-parëtë. Edhe Jisuj upërgjeq e u tha
 atyre, Ecëni e epni zë Joanit për gjithë sa
 patë e dëgjuatë, se të-verbërë shohënë, të-
 çalë ecëjnë, të-krromosurë qëronenë, të-shur-
 dhërë dëgjonjënë, të-vdekurë ngjallenë, të-
 23 vobeq dëgjonjënë zën' e-mirë; Edhe lum ay
 që të mos skandhalisetë mbë mua.
 24 Edhe passi iknë ata që ishinë dërguarë
 nga Joani, zuri t' i thoshte gjindjesë për Joa-
 ninë, Ç' kini dalë ndë shkretëtirët të shihni?
 25 kallam që tundetë nga era? Po ç' kini dalë të
 shihni? njeri të-veshurë *me* rroba të-butu?
 na ata që janë veshurë me rroba të-ndritura
 e që rrojnë ndër të-kënaqura tek janë ndëpër
 26 *dyert* të mbretërvet. Po ç' kini dalë të shih-
 ni? profit? Po, u them juve, edhe më tepërë
 27 se profit. Ky është' ay, për të-cilinë është
 shkruarë, „Na unë tek po dërgonj ëngjëlinë
 t' im përpara faqesë s' ate, ay dotë ndreq-
 28 një udhënë t' ende përpara teje.“ Sepse po u
 them juve, ndë mest t' atyre që kanë lindurë
 prej grash asndonjë nuk' është më i-math
 profit se Joan pagëzori; po m' i-vogëli ndë
 mbretërit të Perëndisë është më i-math se ay.
 29 Edhe gjithë llauzi që dëgjuan' atë, edhe
 kumerqarëtë, drejtëruanë Perëndinë, dyke pa-

gëzuarë vetëhen' e tyre me pagëzimn' e Joa-
30 nit. Po Farisenjt' edhe nomtarëtë e hodhë tej
prej vetëhes' së tyre andën' e Perëndisë, sepse
nuk' upagëzuanë prej ati.

31 (Edhe Zoti tha), Me se t' i përgjanj pra
njerëzit' e këti brezi? edhe me se gjanjënë?

32 Gjanjënë me çuna që rrinë ndë trekt edhe që
thërresënë njeri tjatrit, dyke thënë, I ramë
fyellit për ju, edhe nukë këcyetë; u bëmë

33 vajë, edhe nukë qatë. Sepse erdhi Joan Pa-
gëzori, që as bukë ha, as verë pi, edhe tho-

34 ni, se ka djallë. Erdhi i Bir' i njeriut dyke
ngrën' e dyke pirë, edhe thoni, Na njeri ha-

35 torëve. Edhe udrejtërua urtësia prej gjithë
bijvet të saj.

36 Edhe një nga Farisenjtë i lutej të hajë
bashkë me atë; edhe ay hyri ndë shtëpit të
Fariseut, edhe ndënji ndë mësallët.

37 Edhe javoka një grua nd' atë qytet, e-cia
ishte fajtore, kur mori vesh, se kishte rënë
ndë shtëpit të Fariseut, pruri një allavastrë

38 me vaj erërash; Edhe ndënji prapa përanë
këmbëvet t'ati dyke qarë, edhe zuri e lakte
këmbët' e ati me lottë, edhe j'a fshinte me

flokët' e kres'së saj, edhe puthte këmbët' e
39 ati, edhe j'a lyente me vajn' e erëravet. Edhe
Fariseu që e kish thërriturë, kur pa, tha me

vetëhen' e ti, dyke thënë, Ky po të ishte pro-

fit, dotë njihte cila edhe ç'farë gruaje *është* ajo që e prek, se është fajtore.

40 Edhe Jisuj upërgjeq e i tha ati, Simon, diç kam të të them. Edhe ay i thotë, Mëso-
41 njës, thuaj. Një hua-dhënës kishte dy detorë; njëri i kishte detyrë pesë qint dinarë, edhe
42 tjatëri pesë-dhjetë. Edhe pasi nukë kishinë t'j'a lajnë, u'a fali të dyve. Thuaj pra, cili
43 nga ata dot'e dojë më tepërë? Edhe Simoni upërgjeq e tha, Më duketë, se ay, të-cilit i fali më të-shumatë. Edhe ay i tha, Drejtë gjykove.

44 Edhe si ukthye nga gruaja, i tha Simonit, A e sheh këtë grua? Hyra ndë shtëpit t'ëndë, *edhe ti* nukë më dhe ujë *për të larë* këmbëtë; po ajo me lottë më lagu këmbëtë, edhe
45 me flokët' (e kres'së saj) i fshiu. *Ti* nukë më puthe; po ajo, që kur hyra, nukë pushoj
46 dyke puthurë këmbët'e mia. *Ti* me vaj nukë më leve kryetë; po ajo me vaj erërash më
47 leu këmbëtë. Përandaj, po të them, janë ndjerë fajet'e asaj të-shumë; sepse deshi shumë;
48 po ati që i ndjenenë pak, pak do. Pastaj i
49 tha asaj, Të janë ndjerë fajetë. Edhe ata që kishinë ndënjurë ndë mësallët zunë të thonë me vetëhen'e tyre, Cili është ky që edhe
50 faje ndjen? Edhe ay i tha gruasë, Besa jote të shpëtoj; hiq ndë paqtim.

Krye 8

- 1 Edhe pastaj ay vij qytet mbë qytet e
fshat mbë fshat, dyke lëçitur'e dyke dhënë
zën'e-mirë për mbretërin'e Perëndisë; edhe
2 të dy-mbë-dhjetët' *ishinë* bashkë me atë, Edhe
ca gra që ishinë shëruarë nga fruma të-kë-
qia e nga smundje, Maria, që quhej Magdha-
linë, prej së-cilësë patnë dalë shtatë djaj,
3 Edhe Joana e shoqja e Huzajt, kujdestarit
të Irodhit, edhe Susanna, edhe shumë të-tje-
ra, të-cilat'i shërbeninë me pasjen'e tyre.
4 Edhe si umbloth shumë gjindje, edhe vi-
ninë tek ay prej ç'do qyteti, foli me paravoli.
5 Dolli mbjellësi të mbillte farën' e ti; edhe
ay tek po mbillte, ca ra përanë udhësë, edhe
6 ushkel, edhe shpest'e qiellit e hëngrrë. Edhe
tjatërë ra mbi gur, edhe posa mbiu utha
7 sepse nukë kishte lagësirë. Edhe tjatërë ra
ndë mest të drizavet, edhe si mbinë drizatë
8 bashkë me atë, e mbytnë. Edhe tjatërë ra
mbë dhe të-mirë, edhe si mbiu, dha pemë
për një një qint. Dyke thënë këto, thërriste,
Kush ka veshë për të dëgjuarë letë dëgjonjë.
9 Edhe nxënësit' e ti e pyetninë, dyke thë-
10 në, Ç'do të jetë këjo paravoli? Edhe ay tha,
Juve u është dhënë të njihni fshetësiat'e
mbretëris'së Perëndisë; po të-tjerëvet me pa-
ravoli, që dyke parë të mos shohënë, edhe
11 dyke dëgjuarë të mos kupëtonjënë. Edhe pa-
ravolia është këjo:

- 12 Fara është fjal'e Perëndisë; Ato përënë
udhësë jan'ata që dëgjonjënë; pastaj vjen
djalli, edhe ngre fjalënë prej zemërës' s'atyre,
13 që të mos besonjënë e të shpëtonjënë. Edhe
ato mbi gurt *jan' ata*, të-cilëtë, kur dëgjonjē-
në, me gëzim e presënë fjalënë; po këta
s'kanë rrënjë; sepse ata besonjënë për ca
kohë, po ndë kohët të ngasjesë hiqenë lark.
14 Edhe ajo që ra ndër drizat, këta janë ata
që dëgjuanë, po nga kujdesetë e nga pasja
e nga kënaqjet'e *kësaj* jete shkonjën' e mby-
15 tenë, e nukë bënjënë pemë. Edhe ajo *që ra*
ndë dhet të-mirë, këta jan'ata që dëgjuanë
fjalënë, edhe e mbanjënë ndë zemërë të-mir' e
të-qëruarë, edhe bënjënë pemë me durim.
- 16 Edhe as ndonjë kur ndes kandile nuk'e
mbulon me enë, a e vë ndënë shtrat; po e
vë mbi kandiler, që të shohënë dritënë ata
17 që hynjënë. Sepse nukë ka ndonjë të-fshehu-
rë që nukë dotë çfaqetë; as të-fshehëtë që
nukë dotë merretë vesh, e të dalë për faqe
18 Vështroni pra qysh dëgjoni; sepse ati që ka,
dot'i epetë; po ati që s'ka, edhe ajo që pan-
deh se ka dotë merretë prej ati.
- 19 Edhe erdhë tek ay e ëma edhe të vëlle-
zërit'e ti, edhe nukë muntninë për gjindjenë
20 t'i afëroneshinë. Edhe i dhanë zë, dyke thë-
në, Jot'ëmë edhe t'ët vëllezër po rrinë jash-
21 të, edhe duanë të të shohënë. Po ay upër-

gjeq e u tha atyre, Mëmë e vëllezër më janë këta që dëgjonjënë fjalënë edhe e bënjënë.

- 22 Edhe një ditë hyri ndë lundrë ay edhe nxënësit'e ti, edhe u tha atyre, Letë shkojmë
23 nd'*anët* të-përtejme të lëqerit. Edhe lëshuanë. Edhe ata tek ishinë dyke lundruarë, e zuri gjumi. Edhe sbriti një thëllim ere ndë lëqert; edhe *lundra* po mbushej me ujë, edhe ishinë
24 ndë rrëzik. Edhe *ata* erdhë për'an'ati, edhe e sgjuanë, dyke thënë, Mjeshtë, mjeshtë, po humbemi. Edhe ay ungrit e qërtoj erënë edhe valët'e ujit; edhe pushuanë, e ubë bunacë.
25 Edhe u tha atyre, ku është besa juaj? Edhe *ata* ufrikësuan'e uçuditnë, dyke thënë njëri tjetërit, Vallë cili është ky që urdhëron edhe erërat'edhe ujëtë, edhe e ndigjonjënë.

- 26 Edhe me lundrënë arritnë ndë vëntt të
27 gadharinëvet, që është përtej Galilesë. Edhe kur dolli mbë tokët, i dolli përpara një njeri prej qytetit, që kishte djaj prej shumë vjetve, edhe rrobë nukë vishte, edhe ndë shtëpi
28 nukë rrinte, po ndëpër varret. Edhe kur pa Jisunë, bërtiti e i ra ndër këmbë, e me zë të-math tha, ç'ke me mua, Jisu, i bir' i Perëndis' së-Lartë? të lutem, mos më mundo. Sepse ay urdhëroj frymën' e-ndyrë të dalë nga njeriu; sepse prej shumë vjetve e kishte rrëmbyerë, edhe lidhej me vargje, edhe ruhej me hekura këmbësh; po ay i këputte të-lidhuratë, edhe sillej prej djallit ndëpër shkretëtirat.

30 Edhe Jisuj e pyeti, dyke thënë, Ç' t'a *thonë*
emërinë? Edhe ay i tha, Legjeon; sepse ki-
31 shinë hyrë tek ay shumë djaj. Edhe i lute-
shinë të mos i urdhëronte të shkoninë ndë
32 pafundjet. Edhe atje ishte një tuf'e madhe
derrash dyke kuloturë ndë malt; edhe i lu-
teshinë t'i lij të hynjënë ndër ata; edhe ay
33 i la. Edhe djajtë si duallë prej njeriut, hynë
ndë derrat; edhe tuf'e derravet udruth prej
34 shkëmbit ndë lëqert, edhe umbyt. Edhe kullo-
tësitë kur panë se ç'ubë iknë; edhe van' e
35 dhanë zë ndë qytett e ndëpër arat. Edhe
duallë të shihninë se ç'ubë; edhe erdhë te
Jisuj, edhe e gjetnë njerinë, prej të-cilit kishi-
në dalë djajtë, dyke ndënjurë përënë këm-
bëvet të Jisujt, të-veshur'e të-urtësuarë; edhe
36 u frikësuanë. U treguan' edhe ata që e pa-
në, qush shpëtoj i-djallosuri.

37 Edhe gjithë shumica e vëndevet rrotullë
Gadharinëvet i luteshinë të ikënjë nga ata,
sepse i kishte zënë frik' e-madhe; edhe ay
hyri ndë lundrët, e ukthye.

38 Edhe njeriu, prej të-cilit kishinë dalë djajtë
i lutej të jetë bashkë me atë; po Jisuj e lë-
39 shoj, dyke thënë, Kthehu ndë shtëpi t'ënde,
edhe rrëfe *gjithë* Sa bëri Perëndia mbë ty.
Edhe ay shkoj dyke lëçiturë ndëpër gjithë
qytetnë sa bëri Jisuj mb' atë.

40 Edhe kur ukthye Jisuj, gjindja e priti *me gë-
zim*; sepse të-gjithë ishinë dyke pritur' atë.

41 Edhe ja tek erëi një njeri që quhej Jair, (e-
dhe ky ishte i-pari i sinagogjisë), e ra ndër
këmbët të Jisujt, e i lutej të hynte ndë shtëpit
42 t'ati; Sepse kishte një bijë tëve-tëmë, sindonja
dy-mbë-dhjetë vjeç, edhe ajo po vdiste.

Edhe ay tek ishte dyke vaturë, gjindja
43 po e shtrëngoninë. Edhe një grua, që kishte
të-rrjedhurë gjaku dy-mbë-djetë vjet, e-cila
kishte prishur gjithë gjënë ndëpër mjekësit,
po nukë mundi të shëronej as prej ndonjëj,
44 Uafërua së-prapësmi, edhe preku pëqin' e
rrobës' s' ati; edhe sa-kaqë-herash i unda-
45 lua të-rrjedhurit' e gjakut. Edhe Jisuj tha,
Kush qe ay që më preku? Edhe tek po
mohoninë të-gjithë, Pjetri edhe ata që ishinë
bashkë me atë thanë, Mjeshtër, gjindja të
46 shtypnjën' e të shtrëngonjënë, edhe *Ti* thua,
kush qe ay që me preku? po Jisuj tha, Di-
kush më preku, sepse unë mora vesh, se
47 fuqi doli prej meje. Edhe gruaja kur pa se
nuk' ufsheh *dot*, erdhi dyke dridhurë, edhe i
ra ndër këmbë, e i rrëfeu përpara gjithë lla-
uzit për ç'farë pune e preku, edhe se ushë-
48 rua për-një-here, Edhe ay i tha asaj, kij
Zëmërë, bijë, besa jote të shpëtoj; hiq ndë
paqtim.

49 Edhe ay kur po fliste edhe, vjen një njeri
prej tëparit të sinagogjisë, e i thotë, Se jot'
50 bijë vdiq; mos e mundo mësonjësinë. Po Ji-
suj kur dëgjoj, upërgjeq, Mos kij frikë; veç

51 beso, edhe dotë shpëtonjë. Edhe si hyri ndë
 shtëpit, nukë la asnjë të hynte brënda, për-
 veç Pjetrin' edhe Jakovin' edhe Joarinë, edhe
 52 t'an' e vashësë edhe t'ëmënë. Edhe të-gjithë
 po qanin' e ulërininë për atë. Edhe ay tha,
 53 Mos qani; nukë vdiq, po po fle. Edhe e
 54 qeshninë, dyke diturë se vdiq. Po ay si nxori
 jashtë të-gjithë, e kapi prej dore, edhe thë-
 55 rriti dyke thënë, O vashëzë, nrgëu. Edhe asaj
 i erdhi fryma prapë, edhe ungrit për-një-here;
 edhe *Jisuj* urdhëroj t'i epnin' asaj të hajë.
 56 Edhe prindërit' e asaj uhabitnë; po ay i po-
 rositi të mos i thonë njeriu se ç'ubë.

Krye 9.

1 Edhe *Jisuj* si thirri përënë të dy-mbë-dhjetë
 nxënësit e ti, u dha fuqi e pushtet mbi gjithë
 2 djajt, edhe të shëroninë smundje. Edhe i dër-
 goj që të lëçisinë mbretërin' e Perëndisë, e
 3 të shëroninë të smurëtë. Edhe u tha atyre,
 Mos mbani gjë udhësë, as stëpinj, as trajstë,
 as bukë, as ergjënt, as të kini nga dy *palë*
 4 rroba. Edhe nd'atë shtëpi që të hyni, mbe-
 5 tuni atje, edhe delni andej, Edhe sa *veta* që
 të mos u presënë juve, kur të delni prej ati
 qyteti, shkuntni edhe pluhurinë prej këmbë-
 6 vet t'uaj, për dëshmi kundr' atyreve. Edhe
 ata si duallë, shkoninë fshatravet, dyke dhë-
 në zën'e-mirë, e dyke shëruarë tek do.
 7 Edhe Irodhi katrurdhëratësi dëgjoj gjith'ato

- që bëneshinë prej ati; edhe manitej, sepse disa thoshinë, se Joani është ngjalurë prej 8 së-vdekurish; Edhe disa *thoshinë*, se Ilija u duk; edhe të-tjerë, se është ngjalurë ndo një 9 prej profitërvet të-moçim. Edhe Irodhi tha, Joanit un'i preva kryetë; po ky cili është, për të-cilinë dëgjonj të-këtilla punë? edhe kërkonte t' e shihte.
- 10 Edhe apostojtë si ukthyenë i treguanë gjithë sa bënë; edhe *ay* i mori me vetëhe, edhe u hoq veçanë ndë një vënt të-shkretë 11 të një qyteti që quhej Vithsaidha. Edhe gjindja kur e kupëtuanë, i vanë pas; edhe *ay* si i priti, u fliste për mbretërin' e Perëndisë, edhe ata që kishinë nevojë shërimi i shëronte.
- 12 Edhe dita zuri të thyhej; edhe të dy-mbëdhjetët' erdhë përzanë e i thanë, Lësho gjindjenë të venë ndëpër fshatërat e ndëpër arat rrotullë, e të rrinë, e të gjenjënë të-ngrëna; 13 sepse këtu jemi ndë vënt të-shkretë. Po *ay* u tha, Ep-u-ni ju atyreve të hanë. Edhe ata thanë, Ndër ne nukë gjëndenë më tepërë se pesë bukë edhe dy pishqe; veç ndë vafshimë na të blemë të-ngrëna për gjithë këtë llaus.
- 14 Sepse ishinë sindonja pesë mijë burra. Edhe *ay* u tha nxënësvet të ti, Vini ata të rrinë 15 togje togje nga pëse-dhjetë. Edhe *ata* bënë 16 kështu, edhe i vunë të-gjithë të rrinë. Edhe *ay* si mori të pesë bukëtë edhe të dy pishqetë, ngriti sytë ndë qiejt, edhe i bekoj, e i

- theu, edhe u'a dha nxënësvet t' i vënë për-
 17 para gjindjesë. Edhe të-gjithë hëngrrë, e un-
 gijnë; edhe ngritnë tepëricën' e copavet dy-
 mbë-dhjetë kofinë.
- 18 Edhe ay tek falej veçanë, nxënësit' ishinë
 bashkë me atë; edhe i pyeti, dyke thënë,
 19 Cili thonë gjindja se jam unë? Edhe ata upër-
 gjeqnë e thanë, Joan pagëzori; edhe të-tjerë,
 Ilia; edhe të-tjerë, se është ngjallurë ndonjë
 20 prej profitërvet të-moçim. Edhe ay u tha aty-
 re, Po ju cili thoni se jam unë? Edhe Pjetri
 21 u përgjeq e tha, Krishti i Perëndisë. Edhe ay i
 qërtoj e i porositi të mos j' a thonë njeriu
 22 këtë, Dyke thënë, se i Bir' i njeriut duhetë
 të heqë shumë, edhe nukë dotë pëlqenetë
 nga pleqt' e nga kryepriftërit' e nga shkro-
 njësitë, edhe dotë vritetë, edhe të-tretënë ditë
 dotë ngjalletë.
- 23 Pastaj u thoshte të-gjithëve, Kush të dojë
 të vinjë prapa meje, letë mohonjë vetëhen' e
 ti edhe letë ngrerë kryqin' e ti përdita, edhe
 24 letë vinjë pas meje. Sepse kush do të shpë-
 tonjë jetën' e ti, dot' a humpnjë; edhe kush të
 humpnjë jetën' e ti për mua, ky dot' a shpë-
 25 tonjë. Sepse ç' dobi ka njeriu, ndë fitoftë
 gjithë botënë, e të humpnjë vetëhen' e ti a
 26 t' a dëmëtonjë? Sepse kush të ketë turp për
 mua edhe për fjalët' e mia, edhe i Bir' i nje-
 riut dotë ketë turp për këtë, kur të vinjë ndë
 lavdit të ti e të Atit e të ëngjëjvet të-shënj-

- 27 tëruarë. Edhe po u them juve me të-vërtetë, se Janë ca prej këtyre që rrinë këtu, të-cilëtë nukë dotë ngjëronjënë vdekje, gjersa të shohënë mbretërin' e Perëndisë.
- 28 Edhe pas këtyre fjalëve shkuanë sindonja tetë dit, edhe *ay* mori me vetëhe Pjetrin' e Joanin' e Jakovinë, edhe hipi ndë malt të falej.
- 29 Edhe tek falej i undërrua fytyr'e faqes'së ti, edhe rrobat'e ti ishinë të-bardha edhe vetë-
- 30 tininë. Edhe javoka dy burra tek po flisninë bashkë me atë, të-cilët' ishinë Moisiu edhe
- 31 Ilija; Këta uduknë me lavdi, e thoshinë për vdekjen' e ati që kishte për të mbushurë ndë
- 32 Jerusalim. Po Pjetri edhe ata qe ishinë bashkë me atë ishinë rënduarë nga gjumi; edhe kur usgjuanë, panë lavdin'e ati, edhe *ata* të dy burratë qe rrijnë bashkë me atë.
- 33 Edhe tek ndaheshin' ata prej ati, Pjetri i tha Jisujt, Mjeshtër, është mirë të jemi këtu; edhe letë bëjmë tri tenda, një për ty, e një për Moisinë, e një për Ilinë; pa diturë se
- 34 ç' thoshte. Edhe *ay* tek thoshte këto, erdhi një re, e i mbuloj me hie; edhe ata ufrikë-
- 35 suanë, kur hynë ndë rët. Edhe erdhi një zë nga qielli, dyke thënë. Ky është biri im i-
- 36 dashuri; dëgjoni atë. Edhe ndë të-ardhurit të zërit, Jisuj ugjënt vetëmë. Edhe s'bënë zë edhe asndonjëj nuk' i thanë ato dit për ndo një gjë nga ato që panë.
- 37 Edhe ditënë tjetërë, si sbritnë ata nga mali,

38 shumë gjindje i dolli përpara. Edhe na një
 njeri prej gjindjesë tek bërtiti, dyke thënë
 Mësonjës, të lutem, shtjerë sytë mbi t' im bir,
 39 se e kam të-vetëmë. Edhe na tek e kap një
 frymë, edhe bërtet papandehuraj, edhe e për-
 pjek me shkumbë, edhe me zi ndahetë prej
 40 ati dyke dërmuar'atë. Edhe u luçë nxënëset
 të tu, që t'j'a nxjerrënë, po nukë muntnë.
 41 Edhe Jisuj upërgjeq e tha, O bres i-pabesë
 e i-shtrëmbërë, gjer kur dotë jem me ju,
 edhe t' u duronj juve? bjerë t'ët bir këtu.
 42 Edhe ay tek po vinte përënë, djalli e hodhi
 poshtë edhe e përpoqi. Edhe Jisuj e qërtoj
 frymën'e-ndyrë, edhe e shëroj djalënë, edhe
 43 j'a dha prapë t'et. Edhe të-gjithë maniteshi-
 në për madhërin' e Perëndisë.

Edhe tek çuditëshinë të-gjithë për gjithë
 44 sa bëri Jisuj, u tha nxënëset të ti, Ju viri
 ndë veshët t' uaj këto fjalë; sepse i Bir' i
 45 njeriut dot' epetë ndër duart të njerëzet. Po
 ata nuk' e kupëtoninë këtë fjalë, edhe ishte
 e-fshehurë prej atyre që të mos e kupëtoni-
 në; edhe kishinë frikë t' a pyetninë për këië
 fjalë.

46 Pastaj hyri një mendim ndër ata, cili vallë
 47 nga ata ishte më i-math. Edhe Jisuj kur pa
 mendimin' e atyre, zuri *prej dore* një çun,
 48 edhe e qëndroj përënë vetëhes' së ti, Edhe
 u tha atyre, Ay që të presë këtë çun mb'e-
 mërit t' im, mua më ka priturë; edhe ay që

të presë mua, ka pritur' atë që më dërgoj;
sepse ay që është më i-vogëlë ndër gjithë ju,
ky dotë jetë më i-math.

49 Edhe Joani upërgjeq e tha, Mjeshtër, pa-
më një njeri që nxjer djajtë mb' emërit t' ënt;
edhe e ndaluamë, sepse nukë vjen pas ba-
50 shkë me ne. Edhe Jisuj i tha, Mos e ndalni,
sepse ay që s'është kundrë nesh, është ba-
shkë me ne.

51 Edhe kur po mbusheshinë dittë që dotë
merrej lart *nde qiejt*, atëhere ay shtyri syn'e
52 ti të vejë ndë Jerusolim. Edhe dërgoj zë-
dhënës përpara vetëhes' së ti, të-cilëtë van' e
hynë ndë një fshat të Samaritëvet, për të
53 bërë gati *vënt* për atë. Edhe nuk' e pritr'atë,
sepse e kishte synë për të vaturë ndë Jeru-
54 salim. Edhe nxënësit' e ti Jakov e Joan kur
panë, thanë, Zot, a do të themi të sbresë
zjarr nga qielli edhe t' i përvëlonjë, sikun-
55 drë bëri edhe Ilia? Po ay ukthye e i qërtoj,
56 edhe tha, Nuke dini e ç' farë frymë jini ju; Se-
pse i Bir' i njeriut nuk' erdhi të humpnjë shpir-
te njerëzish, po të shpëtonjë. Edhe vanë mbë
tjatërë fshat.

57 Edhe ata kur po ecëninë, një njeri i tha
udhësë, Zot, dotë të vinj pas kudo të veç.
58 Edhe Jisuj i tha ati, Dhëlpëratë kanë shtrof-
ka, edhe shpest' e qiellit të-ndënjura; po i
Bir' i njeriut s' ka ku të pshetnjë kryetë.

59 Edhe i tha një tjatëri, Eja pas meje. Edhe

ay i tha, Zot, lërë-më më përpara të vete e
60 të kllas ndë dhet t' im atë. Po Jisuj i tha, Lërë
të-vdekuritë të kllasënë ndë dhet të-vdeku-
tit' e tyre; po ti ecë, e ep zë për mbretërin'
e Perëndisë.

61 Po edhe një tjetërë tha, Zot, dotë vinj
pas teje; po lërë-më më përpara të vete t'u
lë shëndet atyre që janë ndë shtëpit t' ime.
62 Po Jisuj i tha, Kush vë dorën' e ti mbi par-
mëndë, edhe vështron prapa, nuk'është i-vë-
jyerë për mbretërin' e Perëndisë.

Krye 10

1 Edhe paskëtaj Zoti vuri edhe të-tjerë shta-
të-dhjetë *nxënës*, edhe i dërgoj dy nga dy
përpara ti, mbë çdo qytet e vënt, ku kishte
për të vatur' ay.

2 U thoshte atyre pra, Të-korrët' është të-
shumë, po punëtorëtë të-pakë; lutuni pra të
zott të të-korrit të nxjerrë punëtorë për të-
3 korrët' e ti. Ecëni; na unë tek po u dërgonj
4 juve posi shqera ndë mest të ujqërvet. Mos
mbani kuletë, as trajstë, as sholla; edhe as-
ndonjë mos përshëndoshni udhësë.

5 Edhe nd'atë shtëpi që të hyni, më për-
6 para thoni, Paqtim ndë këtë shtëpi. Edhe ndë
qoft' atje bir paqtimi, paqtimi juaj dotë prë-
hetë mb' atë; ndë mos, dotë kthenetë ndër ju.
7 Edhe mbetuni nd'atë shtëpi dyke ngrën' e
dyke pirë nga ato që *t' u apënë juve* ata; se-

- pse punëtori është' i zot' i pagës' së ti, mos shkoni prej shtëpie mbë shtëpi.
- 8 Edhe nd' atë qytet që të hyni, edhe t' u presënë juve, hani ato që t' u vënë përpara,
- 9 Edhe shëroni të-smurëtë që *gjendenë* nd' atë, edhe thoni atyre, Mbretëri' e Perëndisë uafë-
- 10 rua te ju. Po nd' atë qytet që të hyni, edhe të mos u presënë juve, kur të delni ndë-
- 11 për rugat, t' ati thoni, U shkuntmë juve edhe pluhurinë që na u ngjit prej qytetit t' uaj; po këtë të dini, se mbretëri' e Perëndisë uafërua
- 12 te ju. Edhe po u thom juve, se nd' atë ditë më i-duruarshim dotë jetë mundimi ndë Soddhomat, e nd' atë qytet.
- 13 Mjerë ti Horazin! mjerë ti Vithsaidha! sepse po të ishinë bërë ndë Tyrët e ndë Sidhonët ato çudira që ubënë ndër ju, që kur dot' ishinë penduarë dyke ndënjurë ndë thes
- 14 e ndë hi. Po ndë Tyrët e ndë Sidhonët më i-duruarshim dotë jetë mundimi ndë *ditët* të
- 15 gjyqit se mbë ju. Edhe ti Kapernaum, që u-lartësove gjer ndë qiellt, dotë sbreç gjer ndë hadht.
- 16 Ay që u dëgjon juve, dëgjon mua; edhe ay që nuk' u zë për gjë juve, nukë zë për gjë mua; edhe ay që nukë zë për gjë mua, nukë zë për gjë atë që më ka dërguarë.
- 17 Edhe të-shtatë-dhjetët' ukthyenë me gëzim, dyke thënë, Zot, edhe djajtë na dëgjonjënë
- 18 mb' emërit t' ënt. Edhe ay u tha atyre, Vësh-

- tronjam Satananë dyke rënë nga qielli posi
 19 vetëtimë. Na tek po u ap juve pushtet që të
 shkelnj përmbi gjërpënj e përmbi përçollakë,
 edhe mbi gjithë fuqin' e armikut; edhe as-
 20 ndonjë gjë s' u ka për të bërë keq juve. Po
 mos ugëzoni për këtë, se u ndigjonjënë juve
 frymat' e-ndyra; po gëzohi më tepërë, se e-
 mëratë t' uaj ushkruajtnë ndë qiejt.
- 21 Edhe nd' atë orë Jisuj ugëzua ndë shpirt,
 edhe tha, Të falem ndersë, o Atë, Zot i qiellit
 edhe i dheut, se fsheve këto nga të-diturit' e
 ngatë-mënçimitë, edhe u' a sbulove foshnjavet;
 po, o Atë, se kështu upëlqye përpara teje.
- 22 Të-gjitha m' udhanë ndë dorë prej t' im Et;
 edhe asndonjë nukë di cili është Biri, veç
 Ati; edhe cili është Ati, veç Biri, edhe ay, te-
 cilit të dojë biri t' j' a sbulonjë.
- 23 Edhe ukthye te nxënësitë, e tha veçanë,
 24 Lum ata sy që shohënë këto që shihni. Se-
 pse po u thëm juve, se shumë profitër edhe
 mbretër deshnë të shihnin' ato që shihni ju,
 po nuk' i panë; edhe të dëgjonin' ato që dë-
 gjoni ju, po nuk' i dëgjuanë.
- 25 Edhe na tek ungrit një nomtar, dyke ngar'
 atë, e dyke thënë, Mësonjës, ç' të bënj, që të
 26 trashëgonj jetën' e-përjetëshme? Edhe ay i tha,
 Ç' është shkruarë ndë nomt; qysh këndon?
- 27 Edhe ay upërgjeq e tha, „Të duash Zonë Pe-
 rëndinë t' ënt me gjithë zëmërë t' ënde, edhe
 me gjithë shpirtinë t' ënt, edhe me gjithë fu-

qinë t'ënde, edhe me gjithë mëndjenë t'ënde;" edhe „të-afërminë t'ënt posi vetëhenë
28 t'ënde.“ Edhe ay i tha, Upërgjegje drejtë; bëj
29 këtë, edhe dotë ronjë. Po ay, dyke dashurë
të nxjerrë vetëhen' e ti të-drejtë, i tha Jisujt,
E cili më është' i-afërm?

30 Edhe Jisuj upërqjeq e tha, Një njeri sbriste
nga Jerusalmi ndë Jeriho edhe ra ndër duar
kursarësh; të-cilëtë si e sveshnë, edh' e bënë
me plagë, ikn' edhe e lanë për gjysmë të-
31 vdekurë. Edhe qëlloj të shkonj' asaj udhe një
prift; edhe kur pa atë, shkoj nga ana tjetërë.
32 Kështu edhe një Levit, posa arriti nd' atë vënt,
33 erdhi e pa, edhe shkoj nga ana tjetërë. Po
një Samarit, dyke udhëtuarë, erdhi ndë vëntt'
34 tek ishte ay, edhe kur e pa, i udhëmp; Edhe
erdhi për anë, e i lidhi plagëtë, dyke der-
dhurë *mbi ato* vaj e verë; edhe e hipi ndë
kafshët të ti, edhe e solli ndë një huajpritje,
35 edhe ukujdes për atë. Edhe mbë të-nesërmet
kur dotë dilte, nxori dy dinare, edhe j'a dha
huajpritësit, edhe i tha, Kujdesu për këtë njeri;
edhe ç' të prishç më tepërë, unë, kur të kthe-
36 nem, t'i kam për të dhënë. Cili nga këta të
tre të duketë se ubë i-afërm' i ati që ra ndë
37 duart të kursarëvet? Edhe ay i tha, Ay që bëri
përdëllim mb' atë. Jisuj pra i tha, Ecë, edhe
ti bëj kështu.

38 Edhe ata kur po shkoninë, ay hyri ndë
një fshat; edhe një grua që e kishte emërinë
39 Marthë, e priti ndë shtëpit të saj. Edhe ajo

kish një motërë që quhej Marie, e-cila ndënji
 përanë këmbëvet të Jisujt, edhe dëgjonte fja-
 40 lën' e ati. Edhe Martha mundonej shumë dyke
 shërbyerë; edhe pastaj erdhi përpara ati, e
 tha, Zot, nukë do të dish, se ime motrë më
 la vetëmë të shërbenj? thuaj pra asaj të më
 41 ndihnjë. Edhe Jisuj upërgjeq e i tha asaj,
 Marthe, Marthe, përpiqesh e mundonesh për
 42 shumë *punë*; Po për një është nevojë; edhe
 Maria sgjodhi pjesën' e mirë, e-cila nukë dotë
 merretë prej asaj.

Krye 11

- 1 Edhe ay tek po falej ndë një vënt, si pu-
 shoj, një nga nxënësit' e ti i tha, Mëso-na
 të falemi, sikundrë edhe Joani mësoj nxënë-
 sit' e ti.
- 2 Edhe ay u tha atyre, kur të faleni, thoni,
 Ati ynë, që *je* ndë qiejt, ushënjtëroftë e-
 mëri yt; arthtë mbretëria jote; ubëftë dashu-
 3 rimi yt, si ndë qiell, edhe mbi dhet. Bukënë
 4 t'ënë të-përditëshmen' ep na neve përdita; E-
 dhe fal-na fajetë t'anë, sepse edhe neve j' a
 falmë kujdo që na fëjen; edhe mos na shtjerë
 ndë ngasje, po shpëto-na prej të-ligut.
- 5 Pastaj utha atyre, Cili prej jush, ndë pastë
 një mik, edhe të vejë tek ay ndë mest të
 natësë, e t' i thotë, Mik, huaj-më tri bukë;
 6 Sepse erdhi një miku im prej udhësë tek unë,
 7 edhe s'kam ç't'i vë përpara; Edhe ay të për-

- gjigjetë që brënda e t'i thotë, Mos më ep mundim; dera tashi është mbyllurë, edhe çunat' e mi janë ndë shtrat bashkë me mua;
- 8 S'munt të ngrihem e të t'ap? Po u them juve, Edhe ndë mos ungrittë e t'i apë, sepse është miku i ati, për të-mosturpëruarët' e ati
- 9 dotë ngrihet' e dot' i apë sa i duhenë. Edhe unë po u them juve, Lypni, edhe dot' u e-petë juve; kërkon, edhe dotë gjeni; troko-
- 10 llini, edhe dot' u hapetë juve. Sepse kushdo që lypën merr; edhe ay që kërkon gjen; edhe ati që trokëllin dot' i hapetë.
- 11 Edhe ndë *është* ndonjë prej jush atë, edhe i biri ndë i kërkoftë bukë, mos dot' i apë gur? a po ndë *i lyptë* peshk, mos dot' i apë
- 12 gjarpër ndë vëntt të peshkut? Apo ndë i kër-
- 13 koftë ve, mos dot' i apë përçollak? Ndë ju pra që jini të-liq dini t' u epni bijvet t' uaj të-dhëna të-mira, sa më tepërë Ati që *është* prej qielli dot' u apë Frymë të-Shënjtëruarë atyre që të lypnjënë prej ati?
- 14 Edhe ishte dyke nxjerë një djall, edhe ay ishte i-shurdhërë; edhe djalli kur dolli, i-
- 15 shurdhëri foli; edhe gjindja uçuditnë. Po ca nga ata thanë, se Nxjer djajtë me anë të
- 16 Veelzevulit, të-parit të djajvet. Edhe ca të-tjerë dyke ngar' atë kërkoninë prej ati shë-
- 17 një nga qielli. Po ay si kupëtoj mendimet' e atyre, u tha, Çdo mbretëri, që ndahetë kundër vetëhes' së saj, shkretonetë; edhe një

shtëpi, *që* ndahetë kundrë vetëhes' së saj,
18 rrëzonetë. Edhe Satanaj pra ndë qoftë se u-
nda kundrë vetëhes' së ti, qysh dotë qëndro-
një mbretëri' e ati? sepse thoni se unë nxjer
19 djajtë me anë të Veelzevulit. Edhe ndë nxjer
unë djajtë me anë të Veelzevulit, bijtë t' uaj
me anë të cilit i nxjernjënë? përاندaj ata
20 dotë jenë gjykatësitë t' uaj. Po ndë nxjer *unë*
djajtë me gishtin e Perëndisë, pa fjalë mbre-
21 tëri' e Perëndisë arriu mbë ju. I-forti kur
ruan i-armatosurë avllin' e ti, *gjithë* gjëj' e ati
22 është ndë paqtim; Po kur vjen m' i-forti se
ay e munt, i mer gjithë armët' e ati, mbë të-
cilat shprente, edhe ndan plaçkat' e ati,
23 Kush nuk' është me mua, është kundrë meje;
edhe kush nukë përmblesh bashkë me mua,
24 përndan. Frym' e-ndyrë kur del prej njëriut,
vete ndëpër vënde të-thatë, *pa ujë*, edhe
kërkon të-prëjturë; edhe dyke mos gjeturë,
thotë, Letë kthenem ndë shtëpit t' ime, prej
25 së-cilësë dolla. Edhe kur vjen, e gjen fshir'
26 e stolisurë. Atëhere vete e merr me vetëhe
shtatë fryma të-tjera më të-këqia se vetëhen'
e saj, edhe hynjën' e rrin' atje; edhe të-pastaj-
met' e ati njeriu bënenë më të-këqia se të-paratë.
27 Edhe ay kur po thoshte këto, një grua
prej gjindjesë ngriti zë e i tha, Lum barku që
të ka mbajturë, edhe gjithë që ke thëthiturë.
28 Po ky tha, Lum më tepërë ata që dëgjonjënë
fjalën' e Perëndisë edhe e ruanjënë.

- 29 Edhe gjindja tek po mblidhej, zuri të thotë, ky bres është i keq; shënje kërkon; edhe shënje nukë dot' i epetë përveç shënjes
- 30 së profitit Jona. Sepse sikundër Jonaj ubë shënje ndë Ninevitët, kështu edhe i Bir' i nje-
- 31 riut do të jetë ndë këtë bres. Mbretëresh' e mesditësë do të ngrihetë ndë *ditët të* gjyqit bashkë me njerëzit' e këti brezi, edhe dot' i dënonjë; sepse erdhi nga anët' e të-mbaruarit të dheut që të dëgjonjë urtësin' e Sollomonit; edhe na këtu *ka* më tepërë se Sollomoni.
- 32 Burrat' e Ninevisë dotë ngjallenë ndë gjyqit bashkë me këtë bres, edhe dot' e dënonjënë; sepse upenduanë ndë të lëçiturit të Jonajt; edhe na këtu *ka* më tepërë se Jonaj.
- 33 Edhe as ndonjë, kur ndes kandile nuk' e vë *ndë vënt* të fshehurë, as ndënë shënikt, po *e ve* mbi kandilert, që të shohënë dritënë ata
- 34 që hynjënë brënda. Kandil' i trupit është syri: syri yt pra kur është i qëruarë, edhe gjithë trupi yt është i-ndriturë; po kur' është i-keq,
- 35 edhe trupi yt *është* i-errëtë. Vështro pra drita
- 36 që është te ti se mos jetë errësirë. Ndë qoftë pra gjithë trupi yt i-ndriturë, pa pasurë ndonjë anë t'errëtë, dotë jetë i-tër' i-ndriturë, posi kandileja kur të ndrit me dritën' e saj të-fortë.
- 37 Edhe si foli *këto* një Farise i lutej ati të vejë për drekë tek ay; edhe ay hyri e ndë-nji ndë mësallët.

38 Edhe Fariseu uçudit, kur pa, se nuk' u la
39 përpara drekësë. Edhe Zoti i tha, Tashi ju
Farisenjtë qëroni të-përjashtësmen' e qeftit e
të kupësë; po e-përbrëndëshmjja juaj është
40 plot me rrëmbim e me të-keq. Të-marrë, ay
që bëri të-përjashtësmenë, a nukë bëri edhe
41 të-përbrëndëshmenë? Veç epni eleimosinë
gjënë *t'uaj*, edhe na të-gjitha tek janë të-që-
42 ruara te ju. Po mjerë ju Farisenjtë! sepse
epni të-dhjetën' e mëndres' e të piganit e të
çdo lakre, edhe lini mbë nj' anë gjyqin' e da-
shurin' e Perëndisë. Këto duhej të bënitë, e-
43 dhe ato të mos i linitë. Mjerë ju Farisenjtë!
sepse doni vëndin' e-parë ndëpër sinagogjit,
edhe të-përshëndoshuratë ndëpër tregjet.
44 Mjerë ju shkronjës e Farisenj, ipokritër, se
jini po si varretë që s'dukenë, edhe njerëzitë
që ecëjnë përsipërë nukë dinë.

45 Edhe një nga nomtarëtë upërgjeq e i tha,
Mësonjës, dyke thënë këto shan edhe neve,
46 Edhe ay tha, Mjerë edhe ju nomtarëtë! sepse
ngarkoni njerëzitë me barrë të-rënda që s'
mbahenë, edhe ju *as* me njërin' e gishtërvet
47 t'uaj nuk' i prekni barëtë. Mjerë ju! sepse
ndërtoni varret' e profitërvet, edhe atëritë t'
48 uaj i vranë. Me të vërtetë dëshmoni edhe
pëlqeni punët' e atërvet t' uaj; sepse ata i
49 vranë, edhe ju ndërtoni varret' e atyreve. Pë-
randaj edhe urtësi' e Perëndisë tha, Do të
dërgonj ndër ata profitër e apostojs, edhe *disa*

prej atyreve dot' i vrasënë, edhe dot' i ndje-
 50 këne; Që të kërkonetë prej këti brezi gjaku
 i gjithë profitërvet që është derdhurë që kur
 se është ngrehurë bota, që prej gjakut t'A-
 51 velit e gjer më gjakt të Zaharisë, Që uvra
 ndë mest të therores' e të tempullit; vërtet,
 po u them juve, dotë kërkonetë prej këti
 52 brezi. Mjerë ju nomtarëtë! sepse ngrittë ha-
 pësin' e ditjesë; ju nukë hytë, po edhe ata që
 hynjënë i ndaluatë.

53 Edhe ay tek u thoshte atyre këto, shkro-
 njësit' edhe Farisenjtë zunë t' a ndisninë te-
 përë, edhe t' a shtrëngoninë të fliste për shu-
 54 më *punë*, Sepse kishinë ngrehurë lak për
 atë, edhe kërkoninë të rëmbeninë ndonjë
 fjalë prej gojës' s'ati, që ta përflasënë.

Krye 12

1 Ndë mest të këtyre *fjalëve*, si umblothnë
 shumicat' e gjindjesë, kaqë sa shkelninë njëri
 tjatërinë, zuri t' u thoshte nxënëset të ti, Më
 parë *nga gjithë* ruani vetëhenë t' uaj nga
 2 brum' i Farisenjet, që është ipokrisi. Po nukë
 ka gjë të-mbuluarë, që s' është për të sbulu-
 arë, edhe të-fshehurë, që s' është për të ma-
 3 rrë vesh. Përandaj sa thatë nd'errësirët, dotë
 dëgjonënë ndë dritët; edhe ç'foltë ndë vesht
 ndëpër dhomat, dotë lëçitetë mbi kulmet të-
shtëpivet.

4 Edhe po u them juve miqvet të mi, Mos

- kini frikë nga ata që vrasënë trupnë, edhe pastaj s'kanë se ç'të bënë gjë më tepërë.
- 5 Po dot' u dëftenj juve prej cilit të kini frikë; të kini frikë prej ati, i-cili passi të vrasë, ka pushtet të hedhë ndë gjehenët. Me të-vërtetë
- 6 po u them juve, prej këti të kini frikë. A nukë shitenë pesë zoq për dy aspre? edhe një nga ata nuk' është' i-haruarë përpara Perëndisë;
- 7 Po edhe qimet' e kresë s' uaj janë numëruarë të-gjitha. Mos kini frikë pra; ju ndani prej shumë zoqsh.
- 8 Edhe po u them juve, Kushdo që të më rrëfenjë përpara njerësvet, edhe i Bir' i Perëndisë dot' e rrëfenjë përpara ëngjëjvet të
- 9 Perëndisë. Edhe kushdo që të më mohonjë përpara njerësvet, dotë mohonetë përpara ëngjëjvet të Perëndisë.
- 10 Edhe kushdo që të thotë fjalë kundër të Birit të njeriut, dot' i faletë; po ati që të shajnë kundër Frymës' së-shënjtëruarë nukë dot' i faletë.
- 11 Edhe kur t' u sjellënë juve ndëpër sinagogjit, e *ndëpër* urdhëratat, e *ndëpër* pushtetet, mos mendoni qysh a ç'të përgjigji, a ç'të thoni; Sepse Frym' e-Shënjtëruarë dot' u mësonjë juve nd' atë orë ç' duhetë të thoni.
- 13 Edhe një prej gjindjesë i tha, Mësonjës, thuaj t' im vëllaj të ndanjë trashëgimnë bash-
- 14 kë me mua. Po ay i tha, O njeri, kush më
- 15 vuri gjykatës a ndanjës mbi ju? Pastaj u tha

atyre, Vështroni edhe ruhi nga lakmimi; Sepse ndë pastë tepërë ndonjë, jet' e ati nukë është bërë prej gjës' s'ati.

16 Edhe u tha atyre një paravoli, dyke thënë, Një njeriu të-pasurë i erdhë mbarë aratë;
17 Edhe mendonej ndë vetëhet të ti, dyke thënë, Ç' të bënj? se s' kam ku të mbleth pemët e
18 mia. Pastaj tha, Këtë kam për të bërë; dotë prish grunarët' e mi, edhe dot' i bënj më të-mëdhenj, edhe dotë mbleth atje gjithë dri-
19 thëtë t' im, edhe të-mirat' e mia; Edhe dot' i them shpirtit t' im, O shpirt, ke shumë të-mira që gjendenë për shumë vjet; prëhu, e
20 ha, e pi, e gëzohu. Po Perëndia i tha, I-marrë, këtë natë dotë lypnjënë prej teje shpirtinë t' ënt; edhe sa bëre gati, të kujt dotë
21 jenë? Kështu dotë jetë ay që mbleth thesarë për vetëhen' e ti, e nuk' bënetë i-pasurë mbë Perëndinë.

22 Pastaj u tha nxënëset të ti, Përandaj po u them juve, Mos kini kujdes për jetënë t' uaj, ç' të hani; as për trupnë t' uaj, ç' të vishni.
23 Jeta është më e-vyerë se ushqimi, edhe tru-
24 pi se të-veshuritë. Viri re korbatë, se nukë mbjellënë, as nukë korrnjënë; ata nukë kanë as qilar as grunar, edhe Perëndia i ushqen;
25 sa më tepërë ndani ju nga shpestë? Edhe cili prej jush dyke pasurë kujdes munt të
26 shtonjë një kut ndë shtatt të ti? Ndë *ju* pra nukë muntni as më të-vogëlënë *gjë*, përse

27 kini kujdes për të-tjeratë? Viri re luletë, qysh
rritenë; nukë mundonenë, as nukë drethnjë-
në; edhe po u them juve, se as Sollomoni me
gjithë lavdin' e ti nuk' ishte veshurë si një
28 nga këto. Po ndë qoftë se barinë, që sot është
nd' arë, edhe nesërë hidhetë ndë furrë, Pe-
rëndia e vesh kështu, sa më tepërë juve, o
29 besë-pakë? Edhe ju mos kërkoni ç' të hani
30 a ç' të pini; as mos jini me dy mëndje. Sepse
gjithë këto kërkonjënë kombet' e botësë; edhe
31 Ati juaj e di, se keni nevojë për këto. Po
kërkoni mbretërin' e Perëndisë, edhe këto të-
gjitha dot' u shtonenë juve.

32 Mos ki frikë, o tuf' e-vogëlë; sepse Atit
33 t' uaj i pëlqeu t' ua apë juve mbretërinë. Shitni
pasjetë t' uaj, edhe epni eleimosinë. Bëni për
vetëhenë t' uaj kuleta që nukë vjetëronenë,
thesar ndë qiejt që nukë shteretë, atje ku
kursari nuk' afëronetë, as krimbi nukë prish.
34 Sepse ku është thesari juaj, atje dotë jetë
35 edhe zëmëra juaj. Letë jenë mezetë t' uaj
36 ngjeshurë, edhe kandiletë ndezurë; Edhe ju
jini gati posi njerës që presënë të zon' e tyre,
kur dotë kthenetë nga dasma, që, kur të vinj'
37 e të trokëlinjë, për-një-here t' i hapnjënë. Lum
ata shërbëtorë, të-cilëtë, kur të vinj' i zoti,
dot' i gjenjë sgjuarë; vërtet po u them juve,
se dotë ngjishetë, e dot' i vërë të rrinë ndë
mësallët, edhe dotë vinjë përënë e dot' u shër-
38 benjë atyre. Edhe nd' arthtë ndë të-dytënë

ruajtje, edhe ndë të-tretënë ruajtje ndë arth-
të, edhe t'i gjenjë kështu, të-lumurë jan' ata
39 shërbëtorë. Edhe këtë e dini, se, po t'e dinte
i zot' i shtëpisë, mbë ç' orë vjen kursari, dotë
rrinte sgjuarë, edhe nukë dotë linte t' i çpo-
40 nej shtëpia. Edhe ju pra bëhi gati; sepse i bir'
i njeriut vjen nd' atë orë që nuk' e mendoni.
41 Atëhere Pjetri i tha, Zot, për neve e thua
42 këtë paravoli, apo për të-gjithë. Edhe Zoti
tha, Vallë cili është' ay kujdestar besëtar edhe
i-mënçim, të-cilinë dot' a vërë i zoti mbi shër-
bëtorët' e ti, që t' u apë mbë kohë ushqimin'
43 e-ndarë *për sicilinë*. Lum ay shërbëtuar, të-
cilinë, kur të vinj' i zoti, dot' e gjenjë dyke
44 bërë kështu. Vërtet po u them juve se e ka
45 për të vënë mbi gjithë gjën' e ti. Po ndë thënt'
ay shërbëtuar ndë zëmëret të ti, se Im Zot
mënon të vinjë; edhe të zërë të rrahë shër-
bëtorët' e shërbëtoretë, e të hajë e të pijë e
46 të dehetë; I zot' i ati shërbëtori dotë vinj' atë
ditë që s' e pret, edhe atë orë që s' e di; edhe
dot' e ndanjë, edhe dot' e vërë pjesën' e ati
47 bashkë me të-pabesëtë. Edhe ay shërbëtuar
që e dinte andën' e të Zotit, edhe nukë bëri
gati, as nukë bëri sipas andës' s' ati, dotë rri-
48 hetë shumë. Po ay që nuk' e diti, edhe bëri
punë për të rrahurë, dotë rrihetë pak. Edhe
gjithë-kujt që i udha shumë, shumë dotë kër-
konetë prej ati; edhe ati që i ulëshuanë shu-
më, më shumë dotë lypnjënë prej ati.

- 49 Erdha të vë zjar mbë dhet; edhe ç' *tjetërë*
dua, ndë qoftë se undes tashi?
- 50 Edhe kam një pagëzim të pagëzonem, edhe
51 sa shtrëngonem gjersa të mbaronetë? Pan-
dehni, se kam ardhurë t' ap paqtim mbë dhet?
- 52 jo, po u them juve, po ndarje. Sepse që ta-
shi e paskëtaj pesë vetë ndë një shtëpi dotë
jenë të ndarë *ndë mest të tyre*, tre kundrë
53 dyve, edhe dy kundrë treve. Dotë ndahetë i
ati kundrë të birit, edhe i biri kundrë t' et;
e ëma kundrë së bijësë, edhe e bija kundrë
s' ëmësë; vjehërra kundrë nuses' së saj, edhe
nusja kundrë së vjehërësë.
- 54 I thoshte edhe gjindjesë, Kur shihni renë
se del prej perëndimit, për-një-here thoni, Po
55 vjen shi; edhe bënetë kështu; Edhe kur *shih-*
ni, se fryn erë mesdite, thoni, Se dotë bënë
56 vapë; edhe bën. Ipokritër, faqen' e dheut e të
qiellit dini t' e shquani; po këtë kohë si nuk'
e shquani?
- 57 Edhe si nukë gjykoni edhe prej vetëhesë
58 s' uaj të drejtënë? Kur vete pra tek urdhëra-
tësi bashkë me kundrëgjyqësinë t' ënt, përpiqu
udhësë të shpëtonjç prej ati, semos të heqë
te gjykatësi, edhe gjykatësi të apë ndë dorët
të shërbëtorit, edhe shërbëtori të hedhë ndë
59 burk. Po të them tyj, Nukë ke për të dalë
andej, gjersa të lajsh edhe asprën' e fundit.

Krye 13

- 1 Edhe nd' atë kohë ishin' atje përpara disa
veta dyke dëftyer' ati për Galileanëtë, gjaknë e
të cilëvet Pillati e përzjeu bashkë me kur-
- 2 banet' e tyre. Edhe Jisuj upërgjeq e u tha a-
tyre, Pandehni, se këta Galileanë ishinë më
fajtorë se gjithë Galileanëtë, sepse pësuanë
- 3 të-këtilla *punë*? Jo, po u them juve; po ndë
mos u-pendofshi, të-gjithë kështu kini për të
- 4 humburë. Apo ata të tetë-mbë-dhjetëtë; mbi
të-cilët ra pirgu ndë Siloam, edhe i vrau,
pandehni, se këta ishinë fajtorë më tepërë se
- 5 gjithë njerëzitë që rrinë ndë Jerusolim? Jo, po
u them juve; po ndë mos upendofshi, kështu
të-gjithë kini për të humburë.
- 6 Edhe thoshte këtë paravoli: Një njeri kish-
te mbjellë një dru fiku ndë vreshtët të ti; edhe
erdhi të marë pemë prej ati, po nukë gjeti.
- 7 Edhe i tha Vreshtarit, Na tek po vinj tre vjet
të marr pemë prej këti druri të-fikut, edhe
nukë gjenj; pre-e; përse të zërë edhe vëndi-
- 8 në mbë kot? Po ay upërgjeq e i tha, zot,
lër-e edhe këtë mot, gjersa të rëmih rrotull'
- 9 ati, e t'i shtie plehë; Edhe ndë bëftë pemë,
mirë; po ndë mos *bëftë*, dot' e preç pastaj.
- 10 Edhe një të-shëtunë ishte dyke mësuarë
- 11 *njerëzitë* ndë një sinagogji; Edhe ja një grua
që kishte frymë smundjeje tetë-mbë-dhjetë
vjet, edhe ishte kurusurë, e nukë munttë as-

12 fare të ngrihej përpjetë. Edhe Jisuj kur e pa,
e thirri, edhe i tha, Grua, e-liruarë je prej
13 smundjesë s' ate. Edhe vuri duartë mbi atë;
edhe ajo për-një-here udrejtua, edhe lavdu-
ronte Perëndinë.

14 Po i-par' i sinagogjisë upërgjeq me zëmë-
rim, sepse Jisuj *ditën'* e-shëtunë e shëroj, e i
thoshte gjindjesë, Gjashtë dit janë, ndë të-ci-
latë duhetë të punoni; ndër këto pra ejani e
15 shërohi, e jo ditën' e-shëtunë. Zoti pra upër-
gjeq e i tha, Ipokrit, gjithë-sicili prej jush
ditën' e-shëtunë a nukë s'gith kan'e ti, a go-
marin' e ti nga grashti, edh'e sjell e i ep ujë?
16 Edhe këjo që është' e bij e Avraamit, të-cilënë
na tek e pat lidhurë Satanaj tetë-mbë-dhjetë
vjet, a nukë duhej të s'gidhej prej këti të-li-
dhuri ditën' e-shëtunë?

17 Edhe ay tek po thoshte këto, gjith' ata që
i dilninë kundër turpëroneshinë; edhe gjithë
gjindja gëzonej për gjithë punët' e-lavduruar-
shimë që bëneshinë prej ati.

18 Edhe ay thoshte, Me se përgjan mbretëri'
19 e Perëndisë? edhe me se t'a përgjanj? Për-
gjan me një koqe sinapi, të-cilën' e mori një
njeri edhe e hodhi ndë kopshtët të ti; edhe
urrit, e ubë dru i-math, edhe shpest' e qie-
llit erdh' e bënë të-ndënjura' ndë degat t'ati.

20 Edhe përsëri tha, Me se t'a përgjanj mbre-
21 tërin' e Perëndisë? Përgjan me brumë, të-ci-

lin' e mori një grua, edhe e fshehu ndë tri masa mjelli, gjersa umbrujt gjithë.

22 Edhe shkonte ndëpër qytete e ndëpër fshatëra dyke mësuarë, edhe dyke bërë udhë për ndë Jerusalim.

23 Edhe një njeri i tha, Zot, vallë të-pakë

24 *jan'* ata që shpëtonjënë? Edhe ay u tha atyre, Mundohuni të hyni ndëpër derët të-ngushtë; sepse shumë *veta*, po u them juve, dotë kërkonjënë të hynjënë, edhe nukë dotë munt-

25 njënë. Passi të ngrihet' i zot' i shtëpisë, e të mbylnjë derënë, atëhere dotë zini të rrini jashtë, e të trokëllini ndë derët, dyke thënë, Zot, Zot, hap-na; edhe ay dotë përgjigjet' e dot'

26 u thotë juve, Nuk' u di juve se nga jini; Atëhere dotë zini të thoni, Hëngrëm' e pimë përpara teje, edhe mësove ndëpër rrugat t'ona.

27 Po ay dotë thotë, Po u them juve, nuk' u di juve se nga jini; ikëni prej meje gjithë ju

28 punëtorët' e paudhësisë. Atje dotë jetë të-qarët' e të-kërcëlliturit' e dhëmbëvet, kur të shihni Avraamin' e Isaakun' e Jakovin' e gjithë profitëritë ndë mbretërit të Perëndisë, edhe ve-

29 tëhenë t'uaj të-nxjerrë jashtë. Edhe dotë vinjënë nga lindja e nga perëndimi, e nga an' e borës' e nga an' e shiut, edhe dotë *unjenë*

30 *të* rrinë ndë mbretërit të Perëndisë. Edhe na tek janë të-prapësm që dotë jenë të-parë, edhe të-parë që dotë jenë të-prapësm.

31 Atë ditë erdhë disa Farisenj, dyke thën'

ati, Dil e ikë së-këtejmi, sepse Irodhi do të
 32 të vrasë. Edhe ay u tha atyre, Hiqni e i tho-
 ni kësaj dhelpëre, Na tek nxjer djaj, edhe
 bënj shërime sot edhe nesërë, edhe të-tretënë
 33 *ditë* dotë mbaronem. Po unë duhetë sot edhe
 nesërë edhe tjetrënë ditë të vete; sepse nuk'
 është gjë e-mundurë profit të prishetë jash-
 34 të Jeruslimit. Jerusalem, Jerusalem, që vret pro-
 fitëritë edhe rreh me gurë ata që janë dërguarë
 te ti, sa herë kam dashurë të mbleth djemt'e
 tu, posi pula zoqt' e saj ndënë krahët, edhe
 35 nukë deshtë! Na shtëpia juaj tek po u lihetë
 (e-shkretë). Edhe me të vërtetë po u them
 juve, se nukë dotë më shihni gjersa të vinjë
koha, kur të thoni, I-bekuarë është ay që vjen
 mb' emërit të Zotit.

Krye 14

- 1 Edhe një ditë të-shëtunë, kur erdhi ay
 ndë shtëpit të njëj nga të-parët' e Farisenj-
 vet për të ngrënë bukë, ata ishinë dyke vë-
 në re atë.
- 2 Edhe ja një i-idhropikasurë tek ishte për-
 3 para ati. Edhe Jisuj upërgjeq e u tha nom-
 tarëvet edhe Farisenjvet, dyke thënë, A është
 udhësë *njeriu* të shëronjë ditën' e-shëtunë?
 4 Edhe ata nukë bënë zë. Atëherë ay e zuri
 5 edhe e shëroj, edhe e lëshoj. Pastaj upërgjeq
 e u tha atyre, Kujt prej jush t' i bjerë go-
 mari a kau ndë pus, edhe nuk' e nxjerrë sa-

- 6 kaqë-herash ditën' e-shëtune? Edhe ata nukë
muntnë t' i përgjigjeshinë mbë këto *fjalë*.
- 7 Edhe atyreve që ishinë ftuarë u thoshte
një paravoli, (sepse vinte re, qysh sgjithni-
8 në vëndet' e-parë,) dyke thënë atyreve, Kur
të ftonesh nga ndonjëj ndë dasmë, mos rri
ndë kryet të mësallësë, semos është ftuarë
prej ati ndonjë *tjetërë* m' i-nderçim se ti,
9 Edhe vjen ay qe ka ftuarë ty edhe atë, e të
thotë, Ep-i vëndinë këtij; edhe atëhere dotë
zësh me turp të rrish ndë vëntt të fundit.
- 10 Po kur të ftonesh, shko e rri ndë vëntt të
fundit, që, kur të vinj' ay që të ka ftuarë,
të të thotë, Mik, hipë më sipërë. Atëhere dotë
jetë lavdim për ty përpara atyreve që rrinë
11 ndë mësallë bashkë me ty. Sepse kushdo që
ngre lart vetëhen' e ti dotë përunjëtë, edhe
ay që përunj vetëhen' e ti dotë ngrihetë lart.
- 12 I thoshte edhe ati që e kishte ftuarë, Kur
të bënjç drek' a darkë, mos thirrë miqt' e tu,
as vëllezërit' e tu, as njerëzit' e tu, as fqinj
të-pasurë; semos të thërresënë prapë edhe
13 ata, edhe bënetë çpagim mbë ty. Po kur të
bënjç gosti, thirrë të-vobeq, ulokë, të-çalë,
14 të-verbërë; Edhe dotë jesh i-lumurë; Sepse
ata nukë kanë të t' a çpaganjënë; edhe do-
të të çpaguhetë ndë ngjalljet të të-drejtëvet.
- 15 Edhe një nga ata që kishinë ndënjurë
bashkë ndë mësallët, kur dëgjoj këto fjalë,

i tha, Lum ay që të hajë bukë ndë mbretë-
16 rit të Perëndisë. Edhe ay i tha ati,

Një njeri bëri një darkë të-madhe, edhe
17 ftoj shumë *veta*; Edhe ndë kohët të darkësë
dërgoj shërbëtorin' e ti që t' u thoshte aty-
reve që ishinë ftuarë, Ejani, se tashti të-gji-
18 tha janë gati. Po të-gjithë zunë si prej një
mëndjeje të hiqeshinë mbë-nj'-anë. I pari i
tha, Bleva një arë, edhe kam nevojë të dal
19 e t' e shoh; të lutem, kij-më të-hequrë. Edhe
një tjetërë tha, Bleva pesë pëndë qe, edhe
po vete t' i provonj; të lutem, kij-më të-he-
20 qurë. Edhe një tjetërë tha, Mora grua; edhe
21 përandaj nukë munt të vinj. Edhe ay shër-
bëtori erdhi, edhe i dëfteu të zott këto. Atë-
here i zot' i shtëpisë u zëmërua, e i tha shër-
bëtorit të ti, Dil çpejt ndëpër rrugat e ndë-
për udhët të qytetit, edhe bjerë këtu brënda
të-vobeqt' e ulokët' e të-çalët' e të-verbëritë.
22 Edhe shërbëtori tha, Zot, ubë sikundrë ur-
23 dhërove, po edhe ka vënt. Edhe zotënia i tha
shërbëtorit, Dil ndëpër udhët e ndëpër gjer-
dhet, edhe ngut të hynjënë, që të mbushetë
24 shtëpia ime. Sepse po u them juve, se as-
një nga ata njerëzitë që qenë ftuarë nukë
dotë ngjëronjë darkënë t' ime.

25 Edhe shumë gjindje shkoninë bashkë me
26 atë; edhe ay ukthye e u tha atyre, Ndë arth-
të ndonjë tek unë, edhe nukë mërzit t' an'e
t' ëmën' e gruan' e djemt' e vëllezërit' e motë-

ratë, po edhe jetën' e ti, nukë munt të jetë
 27 nxënësi im. Edhe ay që nukë mban mbë
 krahë kryqn' e ti, e s' vjen prapa meje nukë
 28 munt të jetë nxënësi im. Sepse cili prej jush
 do të ndërtonjë një pirk, edhe nukë rri më
 përpara të bënjë llogari sa ka për të prishu-
 rë, ndë ka ato që *duhenë* për të mbaruar'atë?
 29 Semos, si të hedhë themelinë, e të mos munt-
 një t' e mbaronjë, gjith' ata që e shohënë
 30 zënë të qeshnjënë me atë, Dyke thënë, Se
 Ky njeri zuri të ndërtonjë, edhe nukë mundi
 31 të mbaronjë. Apo cili mbret, dyke vaturë të
 luftonjë me tjetërë mbret, nukë rri më për-
 para edhe nukë mendonetë, ndë është i-fortë
 me dhjetë mijë t' i dalë përpara atij që vjen
 32 kundrë ti me një-zet mijë? se ndë mos, tek
 është ay edhe po lark, dërgon lajmësi, e kër-
 33 kon paqtim. Kështu pra gjithë-sicili prej
 jush që nukë mohon pasjen' e ti, nukë munt
 të jetë nxënësi im.

34 Kripa është e-mirë; po ndë uprishtë kripa,
 35 me se dotë ndrequetë. Nuk' është më e-vëjy-
 ershime as për dhe as për plehë; *po* e he-
 dhënë jashtë. Ay që ka veshë për të dëgju-
 arë letë dëgjonjë.

Krye 15

1 Edhe gjithë kumerqarët' e fajtorëtë i u
 2 afëroneshinë, që t' e dëgjoninë. Edhe Fari-
 senjt' e shkronjësitë murmurisninë, dyke thë-

në, Se ky pret fajtorë, edhe ha bashkë me
3 ata. Edhe ay u tha atyre këtë paravoli dyke
thënë,

4 Cili njeri prej jush, ndë pastë një qint
dhën, edhe të hypnjë një prej atyreve, nu-
kë le të nëntë-dhjet' e nëntatë ndë shkretë-
tirët, edhe vete të kërkonjë atë që ka hnm-
5 burë, gjersa t' e gjenjë? Edhe si t' e gjenjë,
6 e merr mbi supat të ti dyke gëzuarë; Edhe
kur vjen ndë shtëpit, thërret miqt' edhe fqinj-
të, e u thot' atyre, Gëzohi bashkë me mua,
7 se gjeta delenë t' ime që pat humburë. Po u
them juve, se kështu dotë jetë gëzim ndë
qiellt për një fajtuar që pendonetë, se për
nëntë-dhjet' e nëntë të-drejtë, të-cilëtë s' kanë
nevojë për pendim.

8 A cila grua që ka dhjetë dhrahmi, ndë
i humptë një dhrahmi, nukë ndes kandilenë,
edhe fshin shtëpinë, edhe kërkon me kujdes,
9 gjer sa t' e gjenjë? Edhe si t' a gjenjë, thërret
miqeshat' e fqinjatë, dyke thënë, gëzohi ba-
shkë me mua, se gjeta dhrahminë që hum-
10 ba. Kështu, po u them juve, bënetë gëzim
përpara ëngjëjvet të Perëndisë për një fajtu-
ar që pendonetë.

11 Përsëri tha,

12 Një njeri kishte dy bij; edhe më i-vogë-
li nga ata i tha t' et, Atë, ep-më pjesën' e
gjësë që më bje *për-të-marrë*. Edhe ay u' a
13 ndau atyre gjënë. Edhe pas pak ditsh më

i-vogëli mblodhi gjithë ç' *pat*, edhe iku ndë
dhe të-huaj mbë një vënt të-largë; edhe atje
çpërndau gjën' e ti dyke shkuarë jetë plank-
14 prishësi. Edhe ay si prishi të-gjitha, ubë
një zi e-madhe mb' atë vënt, edhe ay zuri të
15 mos kishte më. Atëhere vate e u ngjit pas
një qytetari t' ati vëndi; edhe *ky* e dërgoj
16 nd' arat të ti të kullotte derra. Edhe dëshë-
ronte të mbushte barkun' e ti me harupetë
qe haninë derratë; po as ndonjë nuk' i epte.
17 Edhe si erdhi ndë vetëhet të ti, tha, Sa pu-
nëtorëve të t' im et u tepëron bukë, e unë
18 po humbas nga uria! Dotë ngrihem e dotë
vete tek im atë, edhe dot' i them, O Atë,
19 fëjeva ndë qiellt edhe përpara teje; Edhe nu-
kë jam më i vëjyerë të quhem biri yt; bëj-
20 më posi një nga punëtorët' e tu. Edhe ungrit
e erdhi tek i ati. Edhe Ay tek po ishte edhe
lark, i ati e pa edhe i erdhi keq, edhe usul
21 e ra mbi qafët t' ati, edhe e puthi. Edhe i
biri i tha, O Atë, fëjeva ndë qiellt edhe për-
para teje, edhe nukë jam më i-vëjyerë të
22 quhem biri yt. Po i ati u tha shërbëtorëvet
të ti, Nxirni jashtë stolin' e parë edhe vish-
j' ani, edhe i viri unazë ndë dorët, edhe kë-
23 pucë ndë këmbët; Edhe bini viçin' e-ushqyerë,
edhe ther-e-ni, edhe letë ham' e të gëzone-
24 mi; Sepse ky biri im qi i-vdekurë, e ungjall
përsëri; edhe qe i-humburë, e ugjënt. Edhe
25 zunë të gëzoshinë. Edhe m' i-madhi bir

ishte nd' arët; edhe kur erdhi e u afërua ndë
 26 shtëpit, dëgjoj kënk' e valle. Edhe thirri një
 nga shërbëtorëtë edhe e pyeste, ç' janë këto.
 27 Edhe ay i tha, Se ka ardhur' yt vëlla; edhe
 yt atë theri viçin' e-ushqyerë, sepse e priti
 28 të-shëndoshë. Edhe ay uzëmërua, edhe nukë
 donte të hynte brënda. I ati pra dolli, e i
 29 lutej. Edhe ay upërgjeq e i tha t' et, Na tek
 po të shërbenj kaqë vjet, edhe kurrë nukë
 dolla nga urdhëri yt; edhe kurrë nukë më
 dhe një kec, që të gëzonem bashkë me miqt'
 30 e mi. Po kur erdhi ky yt bir që hëngri gjë-
 në bashkë me kurvatë, i there viçin' e-ush-
 31 qyerë. Edhe ay i tha, O djalë, ti je përherë
 bashkë me mua, edhe gjithë të-miatë janë
 32 të-tuatë; Edhe duhej të gëzoneshim' e të
 ngazëlloneshimë, sepse ky yt vëlla qe i-vde-
 kurë, e ungjall përsëri; edhe qe i-humburë,
 e ugjënt.

Krye 16

1 U thoshte edhe nxënësvet të ti,
 Ishte një njeri i-pasurë që kishte një kuj-
 destar; edhe i kallëzuanë keq për atë, se
 2 çpërndau gjën' e ati. Edhe ay e thirri e i tha,
 Ç' është këjo që dëgjonj për ty? Ep llogarin' e
 kujdesësë s' ate; sepse nukë mundetë më të
 3 jesh kujdestar. Atëhere kujdestari tha me
 vetëhen' e ti, Ç' dotë bënj, që im zot po më
 heq nga kujdesa? të rëmonj nukë munt, të

4 lypënj kam turp. Ukujtuashë ç' *duhetë* të bënj,
që të më presënë ndëpër shtëpirat të tyre,
5 kur të nxirem nga kujdesa. Edhe thirri pë-
ranë një nga një detorët' e të zot, e i tho-
6 shte të-parit, Sa detyrë i ke t' im zott? Edhe
ay i tha, Një qint bucela vaji edhe ay i
tha, Merr të-shkruarënë t' ënde, edhe rri
7 e shkruaj çpejt pesë-dhjetë. Pastaj i tha
një tjetëri, po ti sa detyrë i kë? Edhe ay i
tha, Një qint matës gruri. I thot' edhe ati,
Merr të-shkruarënë t' ënde, edhe shkruaj
8 tetë-dhjetë. Edhe i zoti e lëvdoj kujdestarin'
e-paudhë, sepse punoj me mënt; sepse të
bijt' e kësaj jete janë më të-mënçim ndë brest
të tyre, se të bijt' e dritësë.

9 Edhe unë po u them juve, Bëni miq për
vetëhenë t' uaj nga mamonaj i paudhërisë
që t' u presënë juve ndë tendat të-përjetësh-
10 me, kur të ngrihi së-këtejmi. Ay që është
besëtar mbë të-pakënë, është besëtar edhe
mbë të-shumënë; edhe ay që është i-paudhë
mbë të-pakënë, është i-paudhë edhe mbë të
11 shumënë. Ndë qoftë pra se s' ubëtë besëtarë
mbë të-paudhinë mamona, kush dot' u be-
12 sonetë juve të-vërtetënë gjë? Edhe ndë qof-
të, se nukë ubëtë, besëtarë mbë *gjën'* e-huaj,
13 kush dot' u apë juve t' uajnë? Asndonjë shër-
bëtuar nukë munt t' u shërbenjë dy zotërinj-
ve; sepse a njërinë dot' e mërzitnjë, edhe tja-
trinë dot' e dojë; a pas njërit dotë ngjitetë,

edhe tjatrinë dot' e hedhë tej. Nukë muntni t' i shërbeni Perëndisë edhe mamonajt. .

14 Edhe Farisenjtë që ishinë dorë-shtrënguarë këto të-gjitha i dëgjoninë, edhe e për-qeshninë.

15 Edhe ay u tha atyre, Ju jini ata që nxir-ni vetëhenë t' uaj të-drejtë përpara njerësvet; po Perëndia njeh zëmëratë t' uaj; sepse ajo gjë që është e-lartë ndër njerëzit, ndyrësi
16 është përpara Perëndisë. Nomi edhe profi-tëritë kanë qënë gjer ndë kohët të Joanit; që atëhere epetë zër' i-mirë për mbretërin' e Perëndisë, edhe gjithë-sicili nxitonetë të
17 hynjë ndë atë. Edhe më kollaj është qielli edhe dheu të shkonjënë, se të bjerë poshtë
18 një pikë nga nomi. Kushdo që lëshon gru-an' e ti edhe martonetë me tjetërë, kurvëron; edhe kushdo që martonetë me grua të-lëshuarë prej burrit, kurvëron.

19 Edhe një njeri ishte i-pasurë, edhe vishej me porfirë e me stoli të-kuqe, dyke gëzuarë
20 përdita ndriçim. Ishte edhe një i-vobek që e kish emërinë Llazar, i-cili dergjej përënë
21 portës' s' ati plot me plagë, Edhe dëshëronte të nginjej me thërrimetë që bininë nga tru-vez' e të-pasurit; po edhe qëntë vinin' e lë-
22 pininë plagët' e ati. Edhe i-vobeku vdiq, edhe upru nga ëngjëjtë ndë gjit t' Avraamit. Vdiq
23 edhe i-pasuri edhe ukall ndë varr. Edhe ndë hadht, tek ishte ndë mundime, ngriti syt' e ti,

e sheh Avraaminë së-largu, edhe Llazarinë
24 ndë gjith t'ati. Edhe ay thërriti e tha, O atë
Avraam, përdëlle-më, edhe dërgo Llazarinë,
që të ngjyenjë majën' e gishtit të ti ndë ujë,
edhe të më ftohnjë gjuhënë; sepse po mun-
25 donem ndë këtë flakë. Po Avraami i tha, O
djalë, kujtohu, se ti more të-mirat' e tua ndë
jetët t'ënde, edhe Llazari gjithashtu të-keqi-
26 atë; po tashi ky prëhetë, e ti mundone. Edhe
mbi gjithë këto, ndër mest nesh e jush është
ngulurë një pafundje e-madhe, që kështu ata
që duanë të shkonjënë së-këtejmi ndër ju,
të mos muntjnënë, as t'andejmitë të shkojnë
27 ndër ne. Edhe ay tha, Të lutem pra, o atë,
28 të dërgonjë atë ndë shtëpit të t'im et; Sepse
kam pesë vëllezër; që të apë dëshmim ndër
ata, që të mos vinjënë edhe ata ndë këtë
29 vënt të mundimit. Avraami i thotë, kanë
Moisinë edhe profitëritë; letë ndigjonjën' ata.
30 Edhe ay tha, Jo, o atë Avraam; po ndë vaf-
të ndonjë nga të-vdekuritë tek ata, dotë pen-
31 donenë. Edhe ay i tha, Ndë qoftë, se nukë
ndigjonjënë Moisinë edhe profitërit, as ndë
ungjalltë ndonjë nga të-vdekuritë, s'janë për
të bindurë.

Krye 17

1 Edhe u tha nxënëset, Është gjë e-pamun-
durë të mos vinjënë skandhalitë; po mjer' ay,
2 me anë të të-cilit vinjënë. Më mirë është për

atë t' i varetë një gur mulliri rreth qafës' s'ati,
edhe të hidhetë ndë dett, se të skandhalis-
3 një një nga këta të-vegjëlité. Vini re vetë-
henë t' uaj. Edhe ndë të bëftë faj yt vëlla,
4 qërto-e; edhe ndë upendoitë, fal-j' a. Edhe
ndë të bëftë faj shtatë herë ndë ditet, edhe
të kthenetë shtatë herë ndë ditët tek ti, e të
thotë, Pendonem, t' j' a falç.

5 Edhe apostoj' i thanë Zotit, Shto-na besënë.
6 Edhe Zoti tha, Po të kishitë besë sa një ko-
qe sinapi, dot' i thoshitë këti druri të manit,
Shkulu *së-këtejmi*, edhe mbillu ndë dett, edhe
7 dot' u ndigjonte juve. Edhe cili prej jush, që
ka një shërbëtuar që lëron, a ruan dhëntë,
dot' i thotë këti për-një-here, posa të kthe-
8 netë nga ara, Shko e rri të hash? Apo nukë
dot' i thotë, Bëj gati ç' të ha për darkë, edhe
përvishu e shërbe-më, gjersa të ha e të pi,
9 edhe pastaj dotë hash e dotë pish ti? Mòs
j' a njeh për hir ati shërbëtori, sepse bëri
10 ato që e urdhëroj? Nukë më duketë. Kështu
edhe ju, kur të bëni gjithë sa u janë urdhë-
ruarë, thoni, Se jemi shërbëtorë të-pavëjyerë;
sepse bëm' atë që kishimë detyrë të bënimë.

11 Edhe ay kur po vinte për ndë Jerusolim,
12 shkante përmes Samarisë e Galilesë. Edhe
kur po hynte ndë një fshat, përpoqnë me
atë dhjetë burra të-krromosurë, të-cilëtë qën-
13 druanë prej së-largu; Edhe ata ngritnë zënë,
14 dyke thënë, Jisu, mjeshtër, përdëlle-na. Edhe

ay kur i pa, u tha atyre, Shkoni e dëfteni
vetëhenë t' uaj te priftëritë. Edhe ata dyke
15 vaturë uqëruanë. Edhe një nga ata, kur pa
se ushërua, ukthye dyke lavduruarë Perën-
16 dinë me zë të-math; Edhe ra përmbys ndër
këmbët t' ati, e i ufal ndersë; edhe ay ishte
17 Samarit. Edhe Jisuj upërgjeq e tha, A nuk' u-
qëruanë të dhjetëtë? po të nëntëtë ku janë?
18 Nuk' ugjëntnë *të-tjerë* të kthenenë që t' i a-
pënë lavdi Perëndisë, veç ky tjatërë-kombës?
19 Edhe i tha, Ngreu, e shko; besa jote të shpëtoj.
20 Edhe kur upyet nga Farisenjtë, kur vjen
mbretëri' e Perëndisë, upërgjeq atyre e tha,
Mbretëri' e Perëndisë nukë vjen me të-duk-
21 rë; As s' kanë për të thënë, Na këtu *është*, a,
Na atje; sepse na mbretëri' e Perëndisë tek
është ndë mest t' uaj.
22 Edhe ay u tha nxënëset, Dotë vinjënë dit,
kur dotë dëshëroni të shihni një nga ditt' e
të Birit të njeriut; edhe nukë dotë muntni.
23 Edhe dot' u thonë juve, Na këtu *është*, a, Na
24 atje; mos ecëni, as mos vini pas. Sepse si-
kundrë vetëtima që vetëtin prej njërësë anë
ndënë qiellt ndrit gjer mbë tjatrënë anë ndënë
qiellt, kështu dotë jetë edhe i Bir' i njeriut
25 ndë ditët të ti. Po më përpara ay duhetë të
pësonjë shumë, edhe të mos pëlqenetë prej
26 këti brezi. Edhe sikundrë ubë ndë ditt të
Noesë, kështu dotë jetë ndë ditt të Birit të
27 njeriut; hanin' e pinin' e martonin' e marto-

neshinë, gjer mb'atë ditë që hyri Noeja nd'
arkët; edhe erdhi përmytja, edhe prishi të-
28 gjithë. Kështu sikundrë ubë edhe ndë ditt të
Llotit; hanin' e pinin' e blinin' e shisnin' e mbill-
29 nin' e ndërtoninë shtëpi; Edhe që mb'atë di-
të që dolli Lloti nga Sodhoma, ra shi zjarri
e shqufuri nga qielli, edhe prishi të-gjithë;
30 Posi këto dotë jetë nd'atë ditë që dotë çfa-
31 qet' i Bir' i njeriut. Nd'atë ditë kush të gjend-
detë mbë dhomët, edhe enët' e ati brënda
ndë shtëpit, letë mos sbresë t' i ngrerë; edhe
ay që të gjendetë nd'arët, gjithashtu letë mos
32 kthenetë prapa. Bini ndër mëntt gruan e Llo-
33 tit. Ay që dotë kërkonjë të shpëtonjë jetën'
e ti, dot' e humpnjë; edhe ay që t' e hump-
34 një; dot' e ruanjë. Po u them juve, Nd'atë
natë dotë jenë dy *veta* mbë një shtrat;
35 njëri dotë merretë, e tjatëri dotë lihetë. Dy
gra dotë jenë dyke bluarë bashkë; njëra
dotë merretë, e tjatëra dotë lihetë. Dy *veta*
36 dotë jenë nd'arët; njëri dotë merretë, e tja-
tëri dotë lihetë.

37 Edhe *ata* upërgjeqnë e i thonë, ku o Zot?
Edhe ay u tha atyre, Ku *është* trupi, atje dotë
mblidhenë shqiponjatë.

Krye 18.

1 U thoshte atyre edhe një paravoli, që *t'u*
tregonte, se duhetë të falenë gjithënjë, edhe
2 të mos lodhenë, Dyke thënë.

- Ndë një qytet ishte një gjykatës, i-cili s' kishte frikë nga Perëndia, edhe s' kishte turp nga njeri. Ishte edhe një e-ve nd' atë qytet; edhe vinte tek ay, dyke thënë, Ep-më të-drejtënë prej kundrëgjyqësit t' im. Edhe ay gjer mbë një kohë nukë donte; po pastaj tha me vetëhe, Ndonëse s' kam frikë nga Perëndia; edhe s' kam turp nga njeri, Pak-së-paku, sepse këjo e-ve më bënetë barrë, let' ja ap të-drejtënë, që të mos vinjë gjithënjë e të më çajë kryetë.
- 6 Edhe Zoti tha, Dëgjoni ç' thotë gjykatësi
7 i-paudhë. Po Perëndia a nukë dot' u apë të-drejtënë të-sgjedhurvet të ti që thërresënë tek ay dit' e natë, kur edhe zëmërenë e ka të-gjerë për ata? Po u them juve, se dot' u'a apë atyre të-drejtënë për-së-çpejti. Po kur të vinj' i Bir' i njeriut, vallë a dot' e gjenjë besënë mbi dhet?
- 9 Edhe cave nga ata që besoneshinë mbë vetëhen' e tyre, se janë të-drejtë, edhe nuk' i zininë për gjë të-tjerëtë, u tha këtë paravoli.
- 10 Dy njerës hipnë ndë hieroret, që të fale-shinë; njeri ishte Farise edhe tjatëri kumer-qar. Fariseu ndënji e falej me vetëhen' e ti, dyke thënë, O Perëndi, të falem ndersë, se nukë jam posi njerëzit' e-tjerë, rrëmbenjës, të-paudhë, kurvarë, a edhe posi ky kumerqar.
- 12 Agjëronj dy herë ndë javët, ap të-dhjetënë
13 nga gjithë ç' kam. Edhe kumerqari kishte

ndënjurë prej së-largu e nukë donte as sytë të-ngrij përpjetë ndë qiellt, po rrihte krahërorin' e ti, dyke thënë, O Perëndi, përdëlle-
14 më mua fajtorinë. Po u them juve, se ky sbriti ndë shtëpit të ti *m'*i drejtëruarë se ay, sepse kushdo që ngre lart vetëhen' e ti, dotë përunjetë: edhe ay që përunj vetëhen' e ti, dotë ngrihetë lart.

15 Edhe i prunë ati edhe ioshnjatë që t'i zinte me dorë; edhe nxënësitë kur panë, i
16 qërtuanë. Po Jisuj si i thërriti përanë, tha, Liri çunat' e-vegjëlë të vijnë tek unë edhe mos i ndalni; sepse e të-këtillevet është mbre-
17 tëri' e Perëndisë. Me të-vërtetë po u them juve, se Ay që të mos presë mbretërin' e Perëndisë posi një çun i-vogëlë, nukë dotë hynjë nd' atë,

18 Edhe një i-parë e pyeti, dyke thënë, Mësonjës i-mirë, ç' të bënëj që të trashëgonj jetë
19 të-përjetëshme? Edhe Jisuj i tha, Ç' më thua i-mirë? asnjë nuk' është' i-mirë, përveç një,
20 Perëndia, *Ti* i di porositë, „Mos kurvëronjç; Mos vraç; Mos vjethç; Mos apç dëshmim të-
21 rrem; Ndero të t'at' e t'ët ëmë.“ Edhe ay tha, Të-gjitha këto i kam ruajturë që mbë të-rit
22 t'im. Edhe Jisuj, kur dëgjoj këto, i tha. Edhe një punë të mungon; shit gjithë ç' ke, edhe i ndaj ndëpër të-vobeq, edhe dotë kesh the-
23 sar ndë qiell; edhe eja, e ngjit-m'-u pas. Po ay kur dëgjoj këto, uhidhërua; sepse ishte fort i-pasurë.

24 Edhe Jisuj kur pa, se uhidhërua, tha, Sa
me të-vështirë dotë hynjënë ndë mbretërit të
25 Perëndisë ata që kanë gjë! Sepse më kollaj
është të hynjë kamilla ndëpër vrimët të gjël-
përësë, se *një* i-pasurë të hynjë ndë mbretë-
26 rit të Perëndisë. Edhe ata që dëgjuanë thanë,
27 E kush munt të shpëtonjë? Edhe ay tha, Të-
pamunduratë te njerëzitë janë të-mundura te
Perëndia.

28 Edhe Pjetri tha, Ja neve tek lamë të-gji-
29 tha, edhe të erthmë pas. Edhe ay u tha a-
tyre, Me të-vërtetë po u them juve, se nuk'
është asnjë që la shtëpi, a prindër, a vëlle-
zër, a grua, a djem, për punë të mbretërisë
30 Perëndisë, I-cili të mos trashëgonjë për një
shumë ndë këtë kohë, edhe ndë jetët që vjen
jetë të-përjetëshme.

31 Pastaj mori mbë një anë të dy-mbë-dhje-
tëtë, e u tha atyre. Na tek po hipëjmë ndë
Jerusalim, edhe dotë mbushenë gjithë sa janë
shkruarë me anë të profitërvet për të Birin'
32 e njeriut; Sepse dotë epetë ndër duart të
kombevet, e dotë përqeshetë, e dotë shahetë
33 e dotë pshtyhetë; Edhe si t'a frushkullonjë
dot' e vrasënë; edhe të-tretënë ditë dotë
34 ngjalletë. Po ata nukë muarnë vesh asnjë nga
këto *fjalë*; edhe këjo fjalë ishte e-fshehurë
nga ata, edhe nukë merrninë vesh ato që u
thuheshin' atyre.

35 Edhe ay kur uafërua ndë Jeriho, një i-

verbërë po rrinte për an' udhësë dyke lypurë;
 36 Edhe kur dëgjoj gjindjenë dyke shkuarë, py-
 37 este, Ç'është këjo? Edhe i dëftyenë, se po
 38 shkon Jisu Nazoreasi. Edhe ay thirri dyke
 39 thënë, Jisu, bir' i Dhavidhit, Përdëlle-më. Edhe
 ata që shkoninë përpara e qërtoninë që të
 pushonjë; po ay shumë më tepërë thërriste,
 Bir' i Dhavidhit, përdëlle-më.

40 Edhe Jisuj qëndroj, edhe urdhëroj t'e bjenë
 41 tek ay; edhe ay si uafërua, e pyeti, Dyke
 thënë, Ç' do të të bënj? Edhe ay tha, Zot, të
 42 hap sytë e të shoh. Edhe Jisuj i tha, Hap
 43 sytë e shih; besa jote të shpëtoj. Edhe sa-
 kaqë-herash hapi sytë e pa, edhe i vinte pas
 dyke lavduruarë Perëndinë; edhe gjithë lla-
 uzi kur pa, i dha lavdi Perëndisë.

Krye 19.

1 Edhe Jisuj hyri e shkonte ndëpër Jiriho.
 2 Edhe na një njeri që quhet Zakhe, i-cili
 ishte i-par' i kumerqarëvët, edhe ky ishte i-
 3 pasurë; Edhe kërkonte të shihte Jisunë cili
 është; po nukë munte nga gjindja, sepse ishte
 4 i-vogëlë ndë shtat. Edhe usul përpara, e hipi
 mbë një dru mani, që t'e shihte, sepse nga
 5 ajo *udhë* dotë shkonte. Edhe Jisuj si erdhi
 nd' atë vënt, ngriti sytë edh' e pa atë, edhe
 i tha, Zakhe, sbrit çpejt; sepse sot duhetë
 6 unë të mbetem ndë shtëpit t' ende. Edhe ay
 sbriti çpejt, edhe e priti dyke gëzuarë.

7 Edhe të-gjithë kur panë murmurisninë,
dyke thënë, Se hyri të rrijë te një fajtuar
njeri.

8 Edhe Zakheu qëndroj e i tha Zotit, Na, o
Zot, gjysmën' e gjësë s'ime tek po u'a ap të-
vobeqvet, edhe ndë i kam marrë gjë njeriu

9 me përdhunë, j'a kthenj për një katrë. Edhe
Jisuj i tha, Se sot ubë shpëtim ndë këtë shtë-

10 pi, sepse edhe ky është i bir'i Avraamit. Se-
pse i Bir'i njeriut erdhi të kërkonj' e të-shpë-
tonjë të-humburënë.

11 Edhe ata kur dëgjoninë kë' o, Jisuj shtoj e
tha një paravoli, sepse ishte afërë Jerusali-
mit, edhe ata pandehninë, se sa-kaqë-herash
12 dotë dukej mbretëri' e Perëndisë. Tha pra.

Një njeri i-fisçim vate mbë një vënt të-
largë, për të marë një mbretëri për verëhen'

13 e ti, e pastaj të kthenetë. Edhe thirri dhjetë
shërbëtorë të ti, e u dha dhjetë mna, edhe u

14 tha, Punoni këto gjer sa të vinj. Po qyteta-
rët' e ati e kishinë çmir edhe dërguanë laj-

mësi pas ati, dyke thënë, Nukë duamë këtë
15 të mbretëronjë mbi ne. Edhe si mori mbretë-

rinë ukthye prapë, edhe tha të thëritenë tek
ay ata shërbëtorëtë të-cilëvet u pat dhënë

ergjëndinë, për të marrë vesh ç' kishte fitu-
16 arë gjithë-sicili. Edhe erdhi i pari, dyke thë-

17 në, Zot, mnaja jote fitoj dhjetë mna. Edhe ay
i tha, Të lumtë, shërbëtuar i-mirë; me-qënë-

që ubëre besëtar ndë të-pakënë, ki pushtet

18 përmbi dhjetë qytete. Erdhi edhe i-dyti, dyke
thënë, Zot, mnaja jote bëri pesë mna. I tha
19 edhe këti, Edhe ti bënu *zot* përmbi pesë qy-
20 tete. Erdhi edhe tjetëri, dyke thënë, Zot, na
mnaja jote të-cilën' e pata ruajturë ndë një
21 rizë; Sepse të pata frikë, se je njeri i ashpë-
rë; merr atë që s'ke vënë, edhe korr atë që
22 s'ke mbjellë. Edhe *ay* i thotë, Prej gojësë
s'ate të kam për të gjykuarë, shërbëtuar i-
keq; ti e dinje, se unë jam njeri i-ashpërë,
edhe marr atë që s'kam vënë, edhe korr atë
23 që s'kam mbjellë; Përse pra nukë dhe er-
gjëndinë t' im ndë truvezët, që, kur të vinjam
24 unë, t'a merrnjam bashkë me kamatënë.? Atë-
here u tha atyre që rrininë përpara, Merrni
mnanë prej ati, edhe ep-j'a-ni ati që ka të
25 dhjetë mnatë. (Edhe ata i thanë, Zot, *ay* ka
26 dhjetë mna.) Sepse po u them juve, se kuj-
do që ka dot'i epetë; edhe prej ati që s'ka,
27 edhe ajo që ka dotë merretë prej ati. Po ata
armiqt' e mi që s' më deshnë të mbretëronj
mbi ata, birni këtu, edhe therni ata përpa-
ra meje.

28 Edhe si tha këto, shkonte përpara, dyke
hipurë ndë Jerusalem.

29 Edhe si uafërua ndë Vithfagji edhe ndë
Vithani, ndaj malit që quhetë i Ullinjet, dër-
30 goj dy *veta* nga nxënësit' e ti, Dyke thënë
atyre, Shkoni ndë fshat të-përtej; ndë të-
cilët kur të hyni, dotë gjeni një pulisht li-

dhurë, përmbi të cilënë asnjëri kurrë s' ka
31 hipurë; s'gidh-e-ni edhe sill-e-ni. Edhe ndë
u pyetë juve ndonjë, Përse e s'githni? kështu
t' i thoni, Se Zoti ka nevojë prej ati.

32 Edhe si vanë ata që udërguanë, gjetnë
33 sikundrë u tha atyre. Edhe ata kur po s'gith-
ninë pulishtinë, të zotërit' e ati u than' atyre,
34 Përse s'githni pulishtinë? Edhe ata thanë, Zoti
35 ka nevojë prej ati. Edhe e prunë te Jisuj.
Edhe si hodhë rrobat' e tyre mbi pulishtinë,
36 hipnë Jisunë mbi atë. Edhe tek po shkonte,
gjindja shtroninë rrobat' e tyre udhësë.

37 Edhe ay kur uafërua ndashti mbë të-sbri-
turit të malit t' Ullinjet, gjithë shumica e nxë-
nëset zunë të gëzonesthin' e të lavduroninë
Perëndinë me zë të math për gjithë çuditë
38 që panë, Dyke thënë, I-bekuarë *qoftë* mbreti
që vjen mb' emërit të Zotit; paqtim ndë qiell,
edhe lavdi mbë të lartat.

39 Edhe ca Farisenj prej gjindjesë i thanë,
40 Mësonjës, qërto nxënësit' e tu. Edhe ay upër-
gjeq e u tha atyre, Po u them juve, se ndë
pushhofshinë këta, gurëtë dotë thërresënë.

41 Edhe kur uafërua, e pa qytetnë, qau për
42 atë, Dyke thënë, Se sikur të dinje edhe ti,
pak së-paku *sot* ndë këtë ditët t' ende, ato
që *janë* për paqtimnë t' ënt, *sa mirë do ishte?*
43 Po tashti ufshehnë prej syvet të ty, Sepse
kanë për të ardhurë dit mbi ty, edhe armiqt'
e tu kanë për të bërë hendek rreth teje, edhe

të kanë për të rrethuarë, edhe të kanë për
 44 të shtrënguarë nga të gjith' anëtë; Edhe kanë
 për të rrëzuarë poshtë ty edhe djemt' e tu
që gjendenë brënda tek ti, edhe nukë kanë
 për të lënë tek ti qur mbi gur; sepse nukë
 njohe kohënë që *erdhë* për të parë ty.

45 Edhe si hyri ndër hieroret, zuri t'i nxirte
 46 jasht' ata që shitnin' e blininë nd' atë, Dyke
 thën' atyre, *Është shkruarë*, „Shtëpia ime
 është shtëpi lutjeje;“ po ju e bëtë „shpellë
 kursarësh.“

47 Edhe ishte dyke mësuarë përdita ndër hi-
 eroret; edhe kryepiftërit' e shkronjësitë edhe
 të-parëtë e llauzit kërkoninë t' e prishninë;
 48 po nukë gjeninë se ç' t'i bënë; sepse gjithë
 llauzi ishte varurë pas ati për të dëgjuar' atë.

Krye 20

1 Edhe ndër një nga ato dit, tek mësonte
 ay llauzinë ndër hieroret, edhe epte zën' e-
 mirë, kryepiftërit' edhe shkronjësitë bashkë
 2 me pleqtë *erdhë sipër' ati*, E i folnë, dyke
 thënë, Thuajna, me ç' pushtet bën këto? a
 cili është ay që të ka dhënë këtë pushtet?
 3 Edhe ay upërgjeq e u tha atyre, Edhe unë
 dot' u pyes juve një fjalë, edhe thoj-më-ni,
 4 Pagëzimi i Joanit prej qielli ishte a prej nje-
 5 rëzish? Edhe ata mendonëshinë me vetëhen'
 e tyre, dyke thënë, Se ndër thënçimë, Prej
 6 qielli, dotë thotë, Përse s'i besuatë pra? Po

ndë thënçimë, Prej njerëzish, gjithë llauzi dotë
na rrahë me gurë, sepse i është mbushurë
7 mëndja, se Joani është profit. Edhe upërgjeq-
8 në, se nukë dinë nga *ishte*. Edhe Jisuj u tha
atyre, As unë nuk' u them me ç'farë push-
teti bënj këto.

9 Pastaj zuri t'i thoshte llauzit këtë para-
voli: Një njeri beltoj një veshtë, edhe e dha
ndër bujqër, edhe vate ndë dhe të-huaj për
10 shumë kohë. Edhe ndë kohët të *pemëvet* dër-
goj një shërbëtuar te bujqëritë, që t'i epninë
prej pemës' së veshtit; po bujqërit' e rrahënë,
11 edhe e dërguanë sbrazëtë. Edhe përsëri dër-
goj një tjetërë shërbëtuar; po ata edhe atë
e rrahënë, edhe e turpëruanë, edhe e dërguanë
12 zbrazëtë. Edhe përsëri dërgoj një të-tretë; po
ata edhe këtë e bënë me plagë edhe e dë-
13 buanë. Edhe i zot' i veshtit tha, Ç' të bënj?
letë dërgonj birinë t' im të-dashurinë; mbase,
14 kur të shohënë këtë, dotë kenë turp. Po buj-
qëritë kur e panë, mendoneshinë me vetëhe,
dyke thënë, Ky është trashëgimtari; ejani, le
t'a vrasinë, që të na mbetetë trashëgimi.
15 Edhe e nxuarë jashtë veshtit, edhe e vranë.
16 Ç' dot' u bënjë pra atyre i zot' i veshtit? Dotë
vinjë e dot' i prishnjë këta bujqër, edhe vesh-
tinë dot' u' a apë të-tjerëve.

17 Po *ata* kur dëgjuanë, thanë, Qoftë lark!
Edhe ay shtyri sytë mb' ata e tha, Ç' është
pra këjo që është shkruarë, "Gurinë që nuk'

- e pëlqyenë ata që ndërtonjënë, ky ubë për
 18 krye çipi?“ Kushdo që të bjerë mbi atë gur
 dotë copëtonetë; edhe mb' atë që të bjerë,
 dot' e dërmonjë.
- 19 Edhe kryepriftërit' e shkronjësitë kërkuanë
 të vënë duartë mbi atë nd' atë orë; po pat-
 në frikë nga llauzi; sepse e muarnë vesh, se
 20 për ata e tha këtë paravoli. Edhe dyke
 ruajturë atë për së-afërmi, dërguanë përg-
 gjonjës, të-cilëtë shtiheshinë se janë të-drejtë,
 me qëllim që ta zininë prej fjale, që t' a ep-
 ninë ndë dorët të urdhërit edhe ndë pushtet
 të qivernitarit.
- 21 Edhe e pyetnë, dyke thënë, Mësonjës, e di-
 më se flet e mëson drejtë, edhe nuk' i mban
 anë njeriu, po mëson udhën' e Perëndisë me
 22 të-vërtetë, A është' e udhësë t' i apëmë neve
 23 Qesarit page, a po jo? Edhe ay si mori vesh
 dinakërin' e atyre, u tha atyre, përse më ngitni?
 24 Dëfte-më-ni një dinar. Të kujt ka fytyrë e
 përmbishkronjë? Edhe ata upërgeqnë e thanë,
 25 Të Qesarit. Edhe ay u tha atyre, Ep-ni pra
 Qesarit ato që janë të Qesarit, edhe Perën-
 26 disë ato *gë janë* të Perëndise. Edhe nukë
 muntënë t' e zininë prej fjale përpara llauzit;
 edhe uçuditnë për të-përgjegjurit' e ati, edhe
 s' bënë zë.
- 27 Uafëruan' edhe disa veta prej Saduqenjet,
 të-cilëtë mohonjënë, se ka të-ngjallurë, edhe
 28 e pyetnë, Dyke thënë, Moisiu na ka shkruarë

Ndë i vdektë ndonjëj vëllaj që ka grua, edhe ky të vdesë pa lënë fëmijë, i vëllaj i ati të marrë gruanë, edhe të ngjallnjë farë për të
29 vëllan' e ti. Ishinë pra shtatë vëllezër; edhe i-pari mori grua, edhe vdiq pa *lënë* fëmijë.
30 Edhe i-dyti mori gruanë; edhe ky vdiq pa
31 *lënë* fëmijë. Edhe i-treti e mori atë; gjithashtu edhe të shtatëtë; edhe nukë lanë fëmijë,
32 edhe vdiqnë, Edhe më pas nga të-gjithë vdiq
33 edhe gruaja. Ndë të-ngjallurit pra, e kujt nga ata dotë jetë grua? sepse edhe të shtattë e
34 patnë atë grua. Po Jisuj upërgjeq e u tha atyre. Të-bijt' e kësaj jete martonjën' e martonenë;
35 Po ata që ubënë të-zotër të fitonjën' atë jetë edhe të-ngjalluritë prej së-vdekurish as
35 martonjën' as martonenë; Sepse as të vdesënë nukë muntnjënë më; sepse janë si-një-një me ëngjëjtë; edhe janë bij të Perëndisë, kur
37 janë bij të të-ngjallurit. Edhe se ngjallenë të-vdekuritë, edhe Moisiu e dëfteu ndë ferrët, kur thotë, Zotinë Perëndin' e Avraamit edhe Perëndin' e Isaakut edhe Perëndin' e Jakovit.
38 Edhe Perëndia nuk' është *Perëndi* të-vdekurish, po të-gjallësh; sepse të-gjithë rronjënë mb'
39 atë. Edhe disa nga shkronjësit' upërgjeqnë, e
40 thanë, Mësonjës, mirë the. Edhe nukë kuxoninë më t'a pyetninë për asgjë.
41 Edhe ay u tha atyre, Qysh thonë, se Krishti
42 është bir' i Dhavidhit? Edhe Dhavidhi vetë thotë ndë vivlit të Psallmavet, „I tha Zoti

43 Zotit t'im, Pri mbë të-djathtët t'im, Gjersa
 të vë armiqt' e tu ndënëkëmbje të këmbëvet
 44 të tua." Dhavidhi pra e quan atë Zot, e qysh
 45 është i bir' i ati? Edhe tek po dëgjonte gj-
 46 thë llauzi, u thë nxënëset të ti, Ruhi nga
 shkronjësitë që duanë të ecënjënë të-stolisurë,
 edhe duanë të-përshëndoshura ndëpër tregjet,
 edhe fronet' e-parë ndëpër sinagogjit, edhe
 47 vëndet' e-parë ndëpër darkat; Të-cilëtë hanë
 shtëpit' e të-vavet, dyke shtyrë shkak se fa-
 lenë shumë. Këta dotë marrënë më tepërë
 mundim.

Krye 21

1 Edhe shtyri syt' e pa të-pasuritë që hith-
 2 ninë dhuratat' e tyre ndë thesart. Pa edhe
 një grua të-ve e të-vobektë dyke hedhurë
 3 atje dy të-imëta; Edhe tha, Me të-vërtetë po
 u them juve, se këjo grua e-ve edhe e-vo-
 4 bektë hodhi më shumë se të-gjithë; Sepse
 gjithë këta prej tepëricës' së tyre hothnë ndë
 dhuratat të Perëndisë, po kjo prej skamjes'
 së saj hodhi gjithë gjën' e saj që pat.

5 Edhe disa tek po flisninë për hierorenë,
 se është e-stolisurë me gurë të-bukur' e me
 6 dhurata, tha, Këto që vini re, dotë vinjënë
 dit, ndë të-cilat nukë dotë mbetetë gur mbi
 gur, që të mos rrëzonetë.

7 Edhe e pyetnë, dyke thënë, Mësonjës, kur
 pra dotë bënenë këto? edhe ç' shënjë *dotë jetë*,
 kur dotë bënenë këto?

- 8 Edhe ay tha, Shikoni të mos gënjehi; sepse shumë veta dotë vinjënë mb' emërit t' im, dyke thënë, Se unë jam; edhe, se Koha ua-
- 9 fërua. Mos shkoni pra prapa atyreve. Edhe kur të dëgjoni luftëra e trazyra, mos ufrikësoni; sepse këto duhetë të bënenë më përpara; po nuk' është për-një-herë fundi.
- 10 Atëhere u thoshte atyre, Dotë ngrihetë komp kundrë kombi, edhe mbretëri kundrë mbretërie;
- 11 Edhe dotë bënenë tërmete të-mëdhenj vënde mbë vënde, edhe zira e murtaja, edhe dotë jenë gjërra të-frikçime e shënja të mëdha prej qiellit.
- 12 Po para gjithë këtyreve dotë vënë duart' e tyre mbi ju, edhe dot' u ndjekënë, e dot' u apënë ndër duar ndëpër sinagogji e ndëpër burgje, dyke prurë juve përpara mbretërve e qivernitarëve për punë t' emërit t' im.
- 13 Edhe *Këjo* dot' u jetë juve për dëshmim.
- 14 Viri pra ndë zëmërat t' uaj *këtë*, të mos mendohi më përpara me ç' fjalë të përgjigji; Sepse unë dot' u ap juve gojë e urtësi, ndë të cilët nukë dotë muntjënë të flasënë kundrë, as të rrinë kundrë gjithë kundrështarëtë t' uaj.
- 16 Edhe dotë epeni ndë dorë edhe prej prindërsh e prej vëllezërish e prej njerëzish t' uaj e prej miqsh; edhe dotë vrasënë *disa* prej jush;
- 17 Edhe të-gjithë dot' u kenë çmir juve për emërinë t' im; Po *asnjë* qime prej krejt t' uaj
- 19 s' është për të humburë. Me durimnë t' uaj dotë fitoni shpirtetë t' uaj.

20 Edhe kur të shihni Jerusolimënë të-rrethuarë
prej ushtërive, atëhere di-e-ni, se uafërua të-
21 shkretuarët' e asaj. Atëhere ata *që të jenë* ndë
Judhe, letë ikëjnë ndëpër malet; edhe ata *që
të jenë* brënda nd'atë, letë dalënë jashtë;
edhe ata që të jenë ndëpër fshatërat, letë mos
22 hynjë brënda nd'atë. Sepse dit çpagimi
jan' ato, që të mbushenë gjith' ato që janë
23 shkruarë. Edhe mjer' ato gra që janë me ba-
rrë e që kanë foshnjë mbë gji nd' ato dit se-
pse dotë jetë shtrëngim i-math mbi dhet, edhe
24 zëmërim mbë këtë llaus. Edhe dotë bjenë me
gojë thike, edhe dotë skllavosenë ndëpër gji-
thë kombet; edhe Jerusalima dotë shkeletë
prej kombesh, gjersa të mbushenë kohërat'
e kombevet.

25 Edhe dotë jenë shënja ndë djellët e ndë
hënët e ndë yjt; edhe mbi dhet shtrëngim
kombesh që nukë dinë *ç' dotë bënenë*; edhe
26 dotë buçinjë deti edhe valëtë; Njerëzet dot'
u dalë shpirti nga frika e nga të-priturit' e
të-këqiavet që po vinjë mbi botët; sepse
27 fuqit' e qiellit dotë tundenë. Edhe atëhere dotë
shohënë të Birin' e njeriut dyke ardhurë ndë
28 re me fuqi e me lavdi të-madhe. Edhe kur
të zënë këto të bënenë, shikoni lart edhe
ngrini krerëtë t' uaj; sepse po afëronetë çpër-
blimi juaj.

29 Edhe u tha atyre një paravoli. Sihni dru-
30 rin' e fikut edhe gjithë drurëtë; tashti kur të

çelenë, dyke parë prej vetiu merrni vesh, se
 31 tashti vera është afërë. Kështu edhe ju, kur
 të shihni këto se bënenë, t' a dini, se mbre-
 32 tëri e Perëndisë është afërë. Me të-vërtetë
 po u them juve, se ky bres nukë dotë shko-
 33 një, gjersa të bënenë të-gjitha *këto*. Qielli
 edhe dheu dotë shkonjënë, po fjalët' e mia
 nukë dotë shkonjënë.

34 Edhe vini re vetëhenë t'uaj, se mos u rën-
 donenë zëmëratë prej të-dejturit e prej të-
 pirit e prej kujdesevet të jetësë, e vinjë për-
 35 mbi ju papandehuraj ajo ditë; Sepse posi lak
 dotë vinjë përmbi gjith' ata që rrinë mbi fa-
 36 qet të gjithë dheut. Rrini sgjuarë pra dyke
 luturë mbë çdo kohë, që të bëneni të-zotër të
 shpëtoni nga gjithë këto që janë për të bërë.
 edhe të rrini përpara të Birit të njeriut.

37 Edhe ditënë mësonte ndë hieroret, po na-
 tënë dilte jashtë, e e shkonte natënë ndë malt
 38 që quhetë i Ullinjet. Edhe gjithë llauzi vinte
 që me natë tek ay ndë hieroret për të dë-
 gjuar' atë.

Krye 22

1 Edhe po afëronej e-kremtja e të-pabru-
 2 mjevet, që quhetë Pashkë. Edhe kryepriiftërit,
 e shkronjësitë kërkoninë se qysh t' a vris-
 ninë; sepse kishinë frikë prej llauzit.

3 Edhe Satanaj hyri te Judha që quhej I-
 skariot, i-cili ishte nga numëri i të dy-mbë-

- 4 djetët; Edhe vate e foli me kryepriiftërit' e
me të-parët' e ushtëtarëvet, se qysh t' u'a apë
5 ndër duar. Edhe ata ugëzuanë, edhe bënë
6 fjalë t' i apënë ergjënt. Edhe ay uzotua edhe
kërkonte kohë të-pëlqyerë që t'u'a ipte nder
duar pa bërë trazyrë.
- 7 Edhe erdhi dit'e të-pabrumjever, ndë të
8 cilët duhej të therej kurban' i pashkësë. Edhe
Jisuj dërgoj Pjetrin' edhe Joantinë, dyke thënë,
Ecëni edhe na bëni gati pashkënë, që të ha-
9 më. Edhe ata i thanë, ku do të bëjmë gati?
10 Edhe ay u tha atyre, kur të hyni ju ndë qy-
tet, na tek dot' u pjekë juve një njeri dyke
mbajturë një shtëmbë uji; hiqni pas ati ndë
11 shtëpit, ku të hynjë; edhe dot' i thoni të
Zotit të shtëpisë, Mësonjësi të thotë ty, ku
është vëndi, ku dotë ha pashkënë bashkë me
12 nxënësit' e mi. Edhe ay dot' u dëftenjë juve
një dhomë të-madhe të shtruarë; atje bëni
13 gati. Edhe ata si vanë, gjetnë sikundrë u tha
atyre; edhe bënë gati bashkënë.
- 14 Edhe kur erdhi ora ndënji ndë mësalët,
edhe të dy-mbë-dhjetët' apostoj bashkë me
15 atë. Edhe u tha atyre, Me dëshërim dëshë-
rova të ha këtë pashkë me ju, para se të
16 pësonj; Sepse po u them juve, se s'kam për
të ngrënë më prej asaj, gjersa të mbushetë
17 ndë mbretërit të Perëndisë. Edhe si mori,
ufal ndersë, e tha, Merni këtë edhe nda-e-ni
18 ndër mest t' uaj; Sepse po u them juve, se

s'kam për të pirë prej pemës' së hardhisë, gjersa të vinjë mbretëri' e Perëndisë.

19 Pastaj mori bukë, e ufal ndersë, edh' e theu, e u'a dha atyre, dyke thënë, Ky është trupi im, që epetë për ju; këtë bëni për të
20 përmëndurë mua. Kështu, pasi udarkuanë *mori* edhe potirinë, dyke thënë, Ky potir është djata e-re ndë gjakt t'im, që derdhetë për
21 ju, Po na dor' e ati që më trathëton *tek* është
22 bashkë me mua mbi truvezët. Edhe i Bir' i njeriut vetë sikundrë është urdhëruarë *për atë*, po mjer' ay njeri, me anë të të-cilit trathëtonetë. Edhe ata zunë të bishëtoninë ndër mest të tyre, se, vallë cili prej atyre dotë jet' ay që dotë bënë këtë.

24 Ubë edhe një bishëtim ndër mest t' atyre, vallë cili prej atyre duketë, se është më i-
25 math. Edhe ay u tha atyre, Mbretërit' e kombevet zotëronjënë mbi ata, edhe ata që kanë
26 pushtet mbi ata quhenë mirëbërës. Po ju nukë *dotë jini* kështu; po më i-madhi ndër ju letë bënetë posi më i-vogëli, edhe ay që
27 është i-parë posi ay që shërben. Sepse cili është më i-math, ay që ka ndënjurë ndë më-sallët, apo ay që shërben? a jo ay që ka ndënjurë ndë më-sallët? Po unë jam ndër
28 mest t'uaj posi ay që shërben. Edhe ju jini ata që keni qëndruarë bashkë me mua ndë
29 ngasjet të mia. *Përandaj* edhe unë bënj gati për ju një mbretëri, sikundrë im Atë për mua,

30 Që të hani e të pini mbë truvezët t'ime ndë mbretërit t'ime, edhe të rrini mbi frone, dyke gjykuarë të dy-mbë-dhjetë farat' e Israilit.

31 Edhe Zoti tha, Simon, Simon, na Satanaj tek u kërkoi juve, që t' u shoshnjë posi gruretë. Po un' u luta për ty, që të mos të shteretë besa; edhe ti, kur të kthenesh, forco vëllëzërit' e tu. Po ay i tha, Zot, jam gati të vete bashkë me ty edhe ndë burk edhe ndë vdekje. Po ay tha, Pjetër, po të them tyj, nukë dotë këndonjë sot këndesi, para se të më mohonjë tri herë, se nukë më njeh.

35 Pastaj u tha atyre, kur u dërgova juve pa kuletë e pa trajstë e pa këpucë, mos u shteri gjë juve? Edhe ata thanë, Asgjë. U tha pra atyre, Po tashi ay që të ketë kuletë, le t'a marrë *me vetëhe*; kështu edhe trajstë; edhe ay që të mos ketë, le të shesë rrobën' e ti, edhe letë blerë thikë. Sepse po u them juve, se edhe këjo e-shkruarë duhetë të mbushetë mbë mua, se, „Edhe më të-paudhëtë unumërua;“ sepse të shkruaratë për mua po marrënë funt. Edhe ata thanë, Zot, na tek janë këtu dy thikë. Edhe ay u tha atyre, Mjaft është.

39 Pastaj dolli e vate, sikundrë e kishte zakon ndë malt të Ullinjet; edhe i vanë pas edhe nxënësit' e ti. Edhe si erdhi ndë vëntt, u tha atyre, Fali për të mos hyrë ndë ngasje.

41 Edhe ay unda nga ata sa një të-hedhurë

42 guri, edhe ra mbë gjunjë e falej, Dyke thënë,
O Atë, ndë daç të largonjç këtë potir prej
meje; përveç jo dashurimi im, po yti le të
43 bënetë. Edhe i uduk *një* ëngjëll prej qielli
44 dyke dhënë fuqi ati. Edhe si erdhi ndë shtrë-
ngim shpirti falej më tepërë. Edhe djersa e
ati ubë posi të-ngrira pika gjaku dyke rënë
mbi dhet.

45 Edhe si ungrit nga të-faluritë, erdhi te
nxënësit' e ti, e i gjeti dyke fjeturë nga hi-
46 dhërimi, E u tha atyre, Ç' flini? ngreuni e
fali, që të mos hyni ndë ngasje.

47 Edhe ay tek po fliste, na gjindja, edhe ay që
thuhej Judhë, një nga të dy-mbë-dhjetëtë, tek
po vinte përpara atyreve, edhe uafërua te
48 Jisuj. që t' e puthte. Edhe Jisuj i tha, Judhë,
me të-puthurë trathëton të Birin' e njeriut?

49 Edhe ata *që ishinë* rreth ati kur panë, se
ç'dotë bënej, i thanë, Zot, t' u bjemë me thikë?
50 Edhe një nga ata i ra shërbëtorit të krye-
51 priftit, edhe i preu veshn' e djathtë. Po Jisuj
upërgjeq e tha, Ler-e-ni gjer këtu; edhe zuri
veshn' e ati, edhe e shëroj:

52 Edhe Jisuj u tha kryepriftëret e të- parë-
vet të hieroresë e pleqet që kishinë ardhurë
mbi atë, Posi mbi kursar keni dalë me thikë
53 e me dru? Unë përdita jeshe me ju ndë hie-
roret, edhe nukë shtritë duartë mbi mua. Po
këjo është ora juaj, edhe pushteti i errësirësë.

54 Edhe si e zunë, e shpunë, edhe e prunë

ndë shtëpit të kryepriftit. Edhe Pjetri i vinte pas për së-largu.

55 Edhe ata si ndezë zjarr ndë mest të ho-
borit, edhe ndënjë bashkë, rrinte *edhe* Pje-
56 tri ndë mest t'atyreve. Edhe një shërbëto-
re, kur e pa atë dyke ndënjurë drejt dritësë, e
dyke shtyrë sytë mb'atë tha, Edhe ky ishte
57 baskë me atë. Po ay e mohoj, dyke thënë,
58 O grua, nuk'e njoh. Edhe pas pakëzë e pa
atë një tjetërë, edhe tha, Edhe ti je prej a-
59 tyreve. Po Pjetri tha, O njeri, nukë jam. Edhe
passi shkoj si ndonjë orë, një tjetërë qën-
dronte me fuqi, dyke thënë, Me të-vërtetë
edhe ky ishte bashkë me atë; sepse edhe
60 Galileas është. Po Pjetri tha, O njeri, nukë
di se ç'thua. Edhe për-një-here, tek ishte ay
61 edhe dyke folurë, këndoj këndesi. Edhe Zoti
ukthye e shtyri sytë mbi Pjetrinë; edhe Pje-
trit i ra ndër mënt fjal'e Zotit që i pat thënë
se, para se të këndonjë këndesi, dotë më mo-
62 honjë tri herë. Edhe Pjetri dolli jashtë, edhe
qau hidhurë.

63 Edhe ata burratë që mbaninë Jisunë e
64 përqeshninë edhe e rrihninë; Edhe dyke mbu-
luarë syt'e ati i bininë faqesë edhe e pyet-
ninë, dyke thënë, Profiteps, cili është ay që
65 të ra? Edhe i thoshninë shumë të-tjera dyke
sharë.

66 Edhe si ubë ditë, umbloth pleqësi' e lla-
uzit e kryepriftërit' e shkronjësitë, edhe e

prunë lart ndë bashkëndënjet të tyre, dyke
 67 thënë, Ndë je ti Krishti, thua-na. Edhe ay u tha
 atyre, Ndë u thënça juve, nukë dotë besoni;
 68 Edhe ndë u pyeça, nukë dotë më përgjigji,
 69 as nukë dotë *më* lëshoni. Që tashi i Bir' i
 njeriut dotë jetë dyke ndënjurë prej së djath-
 70 tës' së fuqis' së Perëndisë. Atëhere të-gjithë
 thanë, Ti pra je i Bir' i Perëndisë? Edhe ay
 71 u tha atyre, Ju po thoni se unë jam. Edhe
 ata thanë, Ç' nevojë kemi më për dëshmim,
 sepse *neve* vetë e dëgjuamë prej gojës' s' ati.

Krye 23.

- 1 Atëhere gjithë shumica e atyreve ungritnë,
edhe e prunë te Pillati.
- 2 Edhe zunë t'e përfllisninë, dyke thënë, se
këtë e gjetmë dyke prishurë kombinë, edhe
dyke ndaluarë *njerëzitë* t'i apënë pagesa Qe-
sarit, dyke thënë për vetëhen' e ti se është
- 3 Krishti mbreti. Edhe Pillati e pyeti, dyke
thënë, Ti je mbreti i Judhenjet? Edhe ay u-
përgjeq e i tha, Ti po thua.
- 4 Edhe Pillati u tha kryepriiftërvet edhe
gjindjesë, Asndonjë faj nukë gjenj te ky njeri.
- 5 Po qëndroninë me fuqi dyke thënë, Se tra-
zon llauzinë, dyke mësuarë ndëpër gjithë Ju-
dhenë, dyke zënë që nga Galilea e gjer këtu.
- 6 Edhe Pillati kur dëgjoj *fjalënë* Galilea, pyeti,
7 ndë është njeriu Galileas. Edhe kur e mori
vesh, se ishte prej *vëndit të* pushtetit të Iro-

dhit, e dërgoj te Irodhi, i-cili edhe ay ato dit ishte ndë Jerusolim.

8 Edhe Irodhi kur pa Jisunë, ugëzua shumë; se kish mjaft kohë që doj t' a shihte, sepse kishte dëgjuarë shumë *gjërra* për atë; edhe shprente të shihte ndonjë shënjë të bënej
9 prej ati. Edhe e pyeste me shumë fjalë; po
10 ay nuk' i përgjigjej asgjë. Edhe kryepriiftërit' e shkronjësitë rrininë dyke përfolur' atë me
11 nxehtësirë të-madhe. Edhe Irodhi bashkë me ushtëtarët' e ti e bëri për asgjë, edhe e për-qeshi, edhe i veshi një rrobë të-ndriçime,
12 edhe e dërboj përsëri te Pillati. Edhe nd' atë ditë Pillati edhe Irodhi u bënë miq njeri me tjatinë; sepse më përpara ishinë nd' armiqësi njeri me tjatinë.

13 Edhe Pillati si thirri bashkë kryepriiftërit
14 edhe të-parët' edhe llauzinë, U tha atyre, Prutë këtë njeri tek unë, se sikur trazon llauzë; edhe na unë përpara jush e pyeta hollë hollë, edhe nukë gjeta ndonjë faj te ky njeri
15 nga sa të-përfolura thoni kundr' ati; Po as Irodhi; sepse u dërgova juve tek ay; edhe na asgjë të-vëjejturë për vdekje s'ka bërë.
16 Passi t' a mundonj pra, dot' e lëshonj.

17 Edhe prej nevoje duhej t' u lëshonte atyre
18 një *nga të-burgosuritë* për të-kremte. Po të-gjithë bashkë bërtitnë, dyke thënë, Ngrej-e
19 këtë, edhe na lësho Varavvanë, I-cili ishte hedhurë ndë burk për një trazirë që ishte bërë ndë qytett, edhe për vrasje.

- 20 Përsëri pra Pillati u foli *atyre*, sepse donte
21 t'a lëshonte Jisunë. Po ata thërritninë, dyke
22 thënë, Kryqëzo-e, kryqëzo-e. Edhe ay për të-tre-
tënë herë utha *atyre*, Përse, ç'të-keqe ka bërë?
asndonjë faj' për vdekje s' gjeta tek ay; passi
23 t'e mundonj pra, dot' e lëshonj. Po ata qën-
droninë me zë të-math, dyke kërkuarë të
kryqëzonetë; edhe zëret' e *atyre* e të krye-
priftëret po forconeshinë shum'e më shumë.
24 Edhe Pillati vendosi të bënetë kërkitimi i a-
25 tyre. Edhe u lëshoj *atyre* atë që ishte he-
dhurë ndë burkt për trazirë e për vrasje, të-
cilënë e kërkoninë, po Jisun' e dha ndë da-
shurimt t'*atyre*.
- 26 Edhe si e nxuarnë jashtë, zunë një farë
Simon Qirineas, që ishte dyke ardhurë nga
ara, edhe i vunë kryqnë mbë krahë, që t'e
sillte prapa Jisujt.
- 27 Edhe i vininë prapa shumë shumicë llauzi,
e grash, të-cilatë edhe çireshin' e ulërininë
28 për atë. Po Jisuj u kthye e u tha *atyre*, Bija
të Jeruslimit, mos qani për mua, po qani
për vetëhenë t' uaj edhe për fëmijënë t' uaj.
29. Sepse na tek po vinjënë dit, ndë të-ciiat
dotë thonë, Lum beronjatë, edhe ata barke
që nukë puallë, edhe ata gjij që nukë dhanë
30 sisë. Atëhere dotë zënë t' u thonë malevet
Bini mbi ne; edhe kodravet, Mbulo-nà-ni.
- 31 Sepse ndë mbë drun'e-njomë bënjënë këto,
mbë të-thatënë ç'dotë bënetë?

- 32 Po silleshinë edhe dy të-tjerë keq-bërës,
që të vriteshinë bashkë me atë.
- 33 Edhe kur erdhë ndë vëntt që quhetë
vënd' i Kresë, atje kryqëzuan' atë, edhe keq-
bërësitë, njërinë mbë të-djathtë, edhe tjatri-
- 34 në mbë të-mëngjërë. Edhe Jisuj thoshte, O
Atë, ndje-i ata; sepse nukë dinë se ç'bënjënë
Edhe dyke ndarë rrobat' e ati, shtynë shortë.
- 35 Edhe llauzi rrij e po vështronte. Edhe të-
parët' e përqeshninë bashkë me ata, dyke
thënë, Të-tjerë shpëtoj; letë shpëtonjë vetë-
hen' e ti, ndë është ky Krishti, i-sgjedhuri i
- 36 Perëndisë. Edhe e përqeshnin' atë edhe u-
shtëtarëtë, dyke afëruarë e dyke dhënë atij
- 37 uthullë, Edhe dyke thënë, Ndë je ti mbreti i
Judhenjet, shpëto vetëhenë t' ende.
- 38 Edhe ishte shkruarë mbi atë edhe një për-
mbishkronjë me shkronja Gërqishte e Lla-
tinishte e Ebraishte, **Ky është mbreti i
Judhenjet.**
- 39 Edhe një nga ata keq-bërësitë që ishinë
varurë e shante atë, dyke thënë, Ndë je ti
Krishti, shpëto vetëhenë t' ende edhe neve.
- 40 Po tjatëri upërgjeq, edh' e qërtoj atë, dyke
thënë, As nga Perëndia s' ke frikë ti, i-cili
- 41 je ndë një dënim me atë? Edhe neve me të-
drejtë *jemi dënuarë*; sepse marmë çpagim
sikundrë na vjen për sa punuamë; po ky as
- 42 ndonjë të-keqe nukë bëri. Pastaj i thoshte Kri-
shtit, Kujto-më, o Zot, kur të vish ndë mbretë-

- 43 rit t'ënde. Edhe Jisuj i tha, Me të-vërtetë po të them, sot dotë jesh bashkë me mua ndë paradhist.
- 44 Edhe ora ishte sindonja gjashtë, edhe ubë
errësirë mbë gjithë dhenë gjer mbë të-nën-
45 tënë orë. Edhe djelli uerr; edhe kurtina e tempullit uça për mesi.
- 46 Edhe Jisuj thirri me zë të-math, e tha, O Atë, ndër duart të tua ap shpirtinë t'im. Edhe si tha këto, dha shpirtinë.
- 47 Edhe krye-qindësi, kur pa se ç'ubë, lavduroj Perëndinë, dyke thënë, Me të-vërtetë ky njeri paskërka qënë i-drejtë.
- 48 Edhe gjithë gjindja që kishin' ardhurë bashkë për të vënë re, kur panë se ç'ubë, ktheheshinë dyke rrahurë krahërorët' e tyre.
- 49 Edhe rrininë gjithë të-njohurit' e ti për së-largu, si edhe gratë që kishin' ardhurë bashkë me atë nga Galilea, dyke shikuarë këto *punë*.
- 50 Edhe navoka një burrë që quhej Josif, i-cili ishte an' e këshillësë, njeri i-mir' e i-drej-
51 të, (Ky nukë pat qënë ndë një mëndje ndë këhsillët e ndë' punët t' atyre;) nga Arimathea, një qytet i Judhenjet, i-cili edhe vetë priste
52 mbretërin' e Perëndisë. Ky erdhi për anë Pi-
53 llatit, edhe lypi trupin' e Jisujt. Edhe si e sbritti, e pshtolli me pëlhurë, edhe e vuri ndë një varr të-gdhëndurë ndë gur, ku asndonjë ku-
54 rrë s' ishte vënë. Edhe ishte dit' e-prëmte, edhe gdhiehej e-shëtunë.

- 55 Edhe i vanë prapa edhe gra, të-cilatë kishin' ardhurë bashkë me atë nga Galilea, e panë varrinë, edhe se si uvu trup' i ati' *atje*.
- 56 Edhe ukthyen' e bënë gati erëra të-mira e vajra ere; edhe të-shëtunën' uprejtnë pas porosis' *së nomit*.

Krye 24

- 1 Edhe ditën' e-parë të javësë, fort që me natë, erthnë mbi varrt, e prunë ato erërat'e-mira, të-cilatë kishinë bërë gati; *ishinë* edhe
- 2 ca veta bashkë me ato. Edhe gjetnë gurrë të-
3 rrukullisurë prej varrit. Edhe si hynë brën-
4 da, nuk' e gjetnë trupin' e Zotit Jisu. Edhe këto tek po vrisninë mëndjenë për këtë punë, na tek qëndruanë përpara atyre dy burra
- 5 me rroba që vetëtininë. Edhe me-qënë-që ato ufrikësuanë, edhe ulnë faqenë mbë dhet, *ata* u than' atyre, Ç' kërkoni të-gjallinë ndër të-
6 vdekurit? Nuk' është këtu, po ungjall. Kujtohi, si u pat folë juve, kur që edhe ndë Galilet, Dyke thënë, Se duhetë i Bir' i njeriut të epetë ndër duar njerëzish fajtorë, edhe të kryqëzonetë, edhe të-tretënë ditë të ngjalletë.
- 8 Edhe u ranë ndër mëntt atyre fjalët' e ati,
- 9 Edhe si ukthyenë nga varri, u dhanë zë për gjithë këto të një-mbë-dhjetët edhe gjithë të-tjerëvet. Edhe ishinë Maria Magdhalinë, edhe Joana, edhe Maria e ëm'e Jakovit, edhe të tjeratë bashkë me ato, të cilatë u

- 11 thoshnin' apostojet këto *fjale*. Po fjalët' e atyreve u-duk në përpara atyreve posi fjalë tësbrazëta, edhe nuk' u zininë besë atyre.
- 12 Edhe Pjetri ungrit e vate me vrap ndëvartt; edhe uunj e pa pëlhuratë që ishinë përdhe vetëmë; Edhe iku dyke çuditurë me vetëhen'e ti për këtë punë.
- 13 Edhe na dy veta prej atyreve tek ishinë dyke vaturë atë ditë ndë një fshat që quhej Emmaus, që ishte gjashtë-dhjetë stadhe lark
- 14 nga Jerusalmi. Edhe ata flisninë ndër mest
- 15 të-tyre për gjithë këto që kishinë ngjarë. Edhe kur po flisnin'e haeshinë njëri me tjetrinë uafërua edhe vetë Jisuj, e ecënte bashkë me
- 16 ata. Po syt' e atyre mbaheshinë për të mos njohur' atë.
- 17 Edhe ay u tha atyre, *Ç'janë* këto fjalë që flitni njëri me tjetrinë dyke ecurë, edhe
- 18 përse jini të vrërëtë? Edhe njëri, që e kishte emërinë Kleopë, upërgjeq e tha, Vetëmë ti qënke i huaj ndë Jerusalm, edhe s' paske marrë vesh se ç'janë bërë nd'atë ndër këto
- 19 dit? Edhe ay u tha atyre, Cilatë? Edhe ata i thanë, Punët' e Jisu Nazoreasit, i-cili qe njeri profit, i fortë ndë punë e ndë fjalë për-
- 20 para Perëndisë edhe gjithë llauzit; edhe si kryepriiftërit' edhe të-parëtë t'anë e dhanë ndër duar për dënim vdekjeje, edhe e kryqëzuanë.
- 21 Edhe neve shpënimë, se ay ishte ay që kishte për të çpërblyerë Israilinë. Po mbi gjithë

- këto, sot është e treta ditë që kur se ubënë
22 këto; Po edhe ca gra prej nesh na habitnë,
të cilatë vanë çpejt që me natë ndë varrt;
23 Edhe passi nukë gjetnë trupin' e ati, erthnë
dyke thënë, se kishinë parë edhe një të-du-
24 kur' ëngjëjsh, të-cilëtë thanë, se ay rron. Edhe
ca nga t'anëtë vanë ndë varrt, edhe gjetnë
kështu, sikundrë than' edhe gratë; po atë
25 nuk e panë. Atëhere ay u tha atyre, O të
marrë edhe të-mënuarë ndë zëmëret për të-
26 besuarë gjith' ato që folnë profitëritë. Nukë
duhej të pësonte këto Krishti, edhe të hynte
27 ndë lavdit të ti? Edhe dyke zënë që nga Mo-
isiu edhe që nga gjithë profitëritë, u sgjithte
atyre ato *që ishinë shkruarë* për atë ndëpër
gjithë shkronjat.
- 28 Edhe uafëruanë ndë fshatt, që po vininë;
Edhe ay ubë sikur kishte për të vaturë më
29 tej. Po ata e shtrënguanë tepërë, dyke thënë,
Mbetu bashkë me ne, sepse është ndaj të-
ngrysurë, edhe dita uthye. Edhe ay hyri për
30 të mbeturë bashkë me ata. Edhe si ndënji
ndë mësalët bashkë me ata, mori bukënë, e
bekoj, edhe e theu, edhe u' a ndau atyre.
- 31 Atëhere uhapnë syt' e atyre, edhe e njohnë;
32 po ay hymbi prej sysh t' atyre. Edhe ata i
thanë njëri tjetërit, Nukë digjej zëmëra jonë
ndër ne, kur na fliste udhësë edhe na sgjith-
te shkronjatë.
- 33 Edhe ungritnë nd' atë orë, edhe ukthyenë

ndë Jerusolim, edhe gjetnë mbledhurë bashkë të dy-mbë-dhjetëtë, edhe ata që ishinë
34 bashkë me ata, Të-cilëtë thoshinë, Se me të-
vërtetë Zoti ungjall, edhe uduk te Simoni.
35 Edhe ata *prapë* dëfteninë ç' *punë* u ngjanë
udhësë, edhe si unjob tek ata ndë të-thye-
rët të bukësë.

36 Edhe ata tek po flisninë këto, vetë Jisuj
qëndroj ndë mest t' atyreve, edhe u thotë,
37 Paqtim mbë ju. Po ata utrëmpnë e ufrikë-
suanë, sepse u dukej, se po shihninë *ndonjë*
38 frymë. Edhe ay u tha atyre, Përse jini të-
trumbulluarë? edhe përse hipnjënë ndë zëmë-
39 rat t' uaj mendime? Shihni duart' e mia edhe
këmbët' e mia, se unë jam ay; zë-më-ni edhe
shihni; se fryma s' ka mish e eshtëra, sikun-
40 drë shihni mua se kam. Edhe si tha këtë, u
41 dëfteu duart' edhe këmbëtë. Po tek nukë be-
soninë ata nga gëzimi edhe çuditëshinë, u
tha atyre, A kini gjë për të ngrënë këtu?
42 Edhe ata i dhanë një copë peshku të-pjeku-
43 rë edhe hoj mjaltë. Edhe ay mori e hëngri
përpara atyreve.

44 Pastaj u tha atyre, Këto *jan' ato* fjalë, që
u fola juve, kur ishnjam bashkë me ju, se
duhetë të mbushenë gjith' ato që janë shkru-
arë ndë nomt të Moisiut edhe ndë profitërit
45 edhe ndë Psallmat për mua. Atëhere u hapi
mëndjen' atyre, që të merrninë vesh shkro-
46 njatë. Edhe u tha atyre, Se kështu është shkru-

arë, edhe kështu duhej të hiqte, Krishti, edhe të ngjallej prej së-vdekurish të-tretënë ditë,
47 Edhe të lëçitej mb'emërit t'ati pendim edhe ndjesë fajesh mbë gjithë kombet, dyke zënë
48 nga Jerusalmi. Edhe ju jeni dëshmitarë
49 për këto. Edhe na unë tek po dërgonj të-zotuarat'e t'im Et mbi ju, edhe ju rrini ndë qytett Jerusalm, gjersa të vishi me fuqi prej së-larti.

50 Pastaj i nxori jashtë gjer ndë Vithani;
51 edhe ngriti duart' e tia e i bekoj. Edhe ay dyke bekuar' ata unda nga ata, edhe birej
52 lart ndë qiellt. Edhe ata si i ufal në ati, ukthënë ndë Jerusalm me gëzim të-math. Edhe ishinë gjithënjë ndë hieroret, dyke lavduruarë e dyke bekuarë Perëndinë. Amin.